స్నానాల గదిలో శవం ?

" సికిందర్ "

సేఠ్ గోకులదాస్ చట్నీ సేఫ్‌లో మాయమైన వడ్డాణం కేసు తాలూకు ఫైలు చదువుతున్న జాన్, గుమ్మం దగ్గర మాటలు విన్పించడంతో తలెత్తి చూశారు.

"హల్లో, గుడ్‌మార్నింగ్ ! హౌ ఆర్యూ, మిస్టర్ జాన్ ?"

అతనికి ముప్ఫై ఏళ్ళుంటాయి. సన్నగా, పొడుగ్గా వున్నాడు. తెల్లటి దుస్తులు ధరించి హేపీ - గో-లక్కీ ధోరణిలో వున్నాడు.

"ప్లీజ్, కమిన్" అన్నాడు జాన్.

అతను కొంగలా నడిచి వచ్చి, "మీ పార్టనర్ ఎక్కడ ?" అన్నాడు.

"లోపల బ్రెడ్ తింటున్నాడు." జాన్ అన్నాడు. ఆ తర్వాత రికార్డ్ రూం వేపు తిరిగి, " వాష్ యువర్

మౌత్ అంప్ కమప్షట్, లాల్ ?" అనర్చాడు.

కాస్సేపయ్యాక లాల్ కర్చీఫ్‌తో ముఖం తుడుచు కుంటూ బయటకి వచ్చాడు.

"గుడ్మార్నింగ్, మిస్టర్ లాల్."

"మార్నింగ్."

"మిస్టర్ లాల్, నాకు ఆఫీసు టైం అవుతోంది. మీతో అత్యవసరంగా మాట్లాడ్దాని కొచ్చాను."

"మాట్లాడండి"

"మీరు నా భార్యను గాలించాలి."

లాల్ క్లయింట్ వేపు చూశాడు. 'అల్ రైట్, మీ పేరు చెప్పండి ?'

'నరేష్'

'మీ భార్య ఎప్పటి నుంచి కన్పించటం లేదు ?'

'నిన్నటి నుంచి"

'నిన్న ఎప్పుడు ? రాత్రా ? పగలా ? "

'నిన్న ఉదయం - లేచిచూస్తే ప్రక్కన లేదు"

'ఎన్ని గంటలకి ?'

'ఆరు గంటలకు లేచాను. ఎప్పుడు వెళ్ళిందో తెలియదు."

'పోలీసులకి రిపోర్టు చేశారా ?'

'లేదు'

'ఇంతకాలం ఎందుకాగారు ?"

'ఆమె తిరిగి వస్తుందన్న ఆశతో - కానీ ఇప్పుడు లేదు'

'ఆమె వెళ్ళిపోవడానికి, కారణం తెలుసా ?'

'మొన్న రాత్రి మేం వాదించుకున్నాం. తెల్లారి చూస్తే

లేదు. కిచెన్‌లో స్టవ్ మీద కాఫీ గిన్నె వుంది. ఆమె కాఫీ చేసుకుని తాగి మరీ వెళ్ళింది – నాకు చెప్పకుండా!"

'కాఫీ స్టవ్ మీద చేసిందా?

'అవును"

'ఏ స్టవ్?'

'గ్యాస్ స్టవ్.''

'దాని శబ్దం మీకు విన్పించలేదా?"

"నేను మొద్దు నిద్ర పోతాను."

'ఎంత మొద్దునిద్ర?"

"చాలా మొద్దు నిద్ర. బకెటు నీళ్ళు గుమ్మరిస్తే గాని మెలుకువ రాదు."

"ఆమె బట్టలేవైనా తీసికెళ్ళిందా?"

'ఆమె వెళ్తున్నప్పుడు నేను చూడలేదు.'

"నా ఉద్దేశ్యం అది కాదు—ఇంట్లో ఆమె బట్టలు ఉన్నాయో, లేవో మీరు చూడలేదా!"

"చూసి వున్నా తెలుసుకోలేను. ఆమెకి చాలా బట్టలున్నాయి......... ఎన్ని తక్కువ వున్నాయో చెప్పలేను."

"ఆమె ఏ దుస్తుల్లో వెళ్ళిందో చెప్పగలరా?"

"చెప్పలేను"

"ఆమె రాత్రి ఏ దుస్తుల్లో వుంది?"

"నీలిరంగుచీర-అదేరంగు జాకెట్."

"ఆమెకు బంధువులున్నారా?"

"ఇద్దరికీ వున్నారు. కానీ బంధువులంటే మా కసహ్యం."

"అంటే ఆమె వాళ్ళదగ్గరికి వెళ్ళలేదన్నమాట."

నరేష్ తలూపాడు.

"స్నేహితులు ?" మళ్ళీ అడిగాడు లాల్.

"విచారించాను-అక్కడికీ వెళ్ళలేదు"

'అయితే ఎక్కడికి వెళ్ళివుంటుందని మీ అనుమానం?'

"నా కనుమానాల్లేవు. ఆమె ఫలానా చోటికి వెళ్ళిం దని నా కనుమానం వస్తే మీ దగ్గరి కెందుకొస్తాను ? మీకిచ్చే ఫీజుతో నా ఫ్రెండ్స్‌కి పార్టీ ఇస్తాను."

లాల్ తలతిప్పి జాన్‌ని చూశాడు.

జాన్ కాసేపు ఆలోచించి అడిగాడు.

'ఆమె వెళ్తుంటగా పొరుగువాళ్ళెవరేనా చూశారా?"

'సూట్ కేసు తీసికెళ్ళి వుండవచ్చా?"

'ఆమె వెళ్తుండగా ఎవరూ చూడలేదు-సూట్ కేసు గురించి నాకు తెలియదు."

'మీ ఇంట్లో సూట్‌కేసులు లేవా?''

'వున్నాయి, రెండు."

'ఇప్పుడు రెండూ వున్నాయా?''

'నాకు తెలియదు- నేను చూడలేదు.''

"మీ ఇంటి ప్రాంతాల రిక్షాలుగానీ, ఆటోలుగానీ వుంటాయా?''

"అది కాలనీ - వుండవు.''

"మెయిన్ రోడ్ ఎంత దూరంలోవుంది? నా ఉద్దేశ్యం బస్సు రూటు ఎంతదూరంలో వుంది?''

"రెండు ఫర్లాంగులు నడవాలి.''

జాన్ తలూపాడు: "ఓ. కే. మొన్నరాత్రి మామధ్య తగవువచ్చింది గనుక ఆమె కోపంతో ఎక్కడికేనా వెళ్ళుండాలి. ఉదయం ఆమె కాఫీతాగి మరీ వెళ్ళింది

గనుక, ఆమె ప్రవర్తననిబట్టి ఆమె ఎక్కడికేనా వెళ్ళి విశ్రాంతిగా గడిపి, ఉద్రేకం తగ్గాక తిరిగి రావాలనుకుని ఆలోచించిందనుకుంటాను.''

''కావచ్చు.''

జాన్ మళ్ళీ అన్నాడు, ''కాబట్టి, ఆమె కూడా దుస్తులు తీసికెళ్ళివుండాలి. మీ ఇంటి పరిసరాల్లో ఎలాటి వాహనాలు వుండవు గనుక ఏ ఆటో కోసమో లేదా, బస్సు కోసమో, మెయిన్ రోడ్డువరకు రెండుఫర్లాంగులు నడిచి వుండాలి.''

'అవును'

''ఓ. కే. ఆమె అంతదూరం నడిచివెళ్ళింది కాబట్టి మోయటానికి సరిపోయే బట్టలే తీసికెళ్ళిందను కుంటాను. ఏమంటారు?''

''అది మీ లాజిక్.''

''ఆమె వెళ్తున్నట్టు ఉత్తరం ఏదేనా వదిలిందా?''

''కిచెన్‌లో అంట్లుతప్ప ఏమీ వదల్లేదు!'' గట్టిగా అన్నాడు నరేష్.

''అంట్లు పనిమనిషి తోముతుందా?'' అడిగాడు జాన్.

''నా భార్య పనిమనిషిని పెట్టుకోదు!''

'ఎందుకు పెట్టుకోదూ'

''నా బుద్ధుల గురించి ఆమెకుతెలుసు!''

''అంటే- మీరు - మీరు - బయట వ్యవహారాలు నడుపుతుంటారా?''

'అవును. అది నా బలహీనత''

'మీ బలహీనత గురించి పెళ్ళికి ముందు మీ భార్యకు తెలియదా?''

'తెలియదు.''

'ఇప్పుడు మీరు బయట—''

'మరో వ్యక్తిని ప్రేమిస్తున్నాను.''

'మీ భార్యకు తెలుసా?''

'వ్యవహారం గురించి తెలుసు - నా లవర్ గురించి తెలియదు.''

'ఆమె రియాక్షన్ ఏమిటి?''

'విడాకు లిస్తానంటుంది.''

'మీ రియాక్షన్ ఏమిటి?''

'నాకేమి భయం లేదు. విడాకులకి తగిన కారణ ముండాలి కదా? కారణాలున్నా ఆధారాలు కావాలి కదా- నా పైన అభియోగం నిరూపించడానికి? అలాంటి వేమీ లభించవని నా నమ్మకం.''

'మీ రెలాంటి జాగ్రత్తలు తీసుకుంటున్నారు?''

'నన్నెవరూ షాడో చెయ్యకుండా నా లవర్ ఇంటికి ఫోన్ చెయ్యకుండా- లెటర్స్ వేయకుండా- తెలిసిన వాళ్ళు కనిపిస్తే మాట్లాడు కోకుండా...''

''ఆమె ఎవరో మీ భార్యకు కచ్చితంగా తెలియదా?''

''కచ్చితంగా తెలియదు.'

''ఆల్‌రైట్, ప్రతిపక్షం అధికార పక్షాన్ని తొలగించా లనుకుంటోందా?'

నరేష్ ముఖం చిట్లించాడు, "అంటే?''

''మీ లవర్ మీ భార్య స్థానం ఆక్రమించాలను కుంటోందా?"

''అలాంటిదేమీ లేదు. మేం ఒక ఒప్పందం ప్రకారం నడుచుకుంటున్నాం,'

"మొన్న రాత్రి మీ రెండుకు వాదించుకున్నారు?"

"విడాకుల గురించి. ఆమె నాకొక హెచ్చరిక చేసింది, చివరి అవకాశం ఇస్తూ- నా లవర్‌ని మర్చిపోక పోతే. విడాకుల కోసం చివరి క్షణం వరకూ పోరాడి. ఫలించక పోతే ఆత్మహత్య చేసుకుంటానంది."

'విడాకులివ్వడం మీకిష్టం లేదా?'

'లేదు-నాకు నేమగా అందుకుసిద్ధపడను. అప్రయత్నం ఆమె చేసుకుని విజయం సాధించుకోవచ్చు. కానీ-అది అసంభవమని నాకు తెలుసు.'

'విడాకులు అసంభవమైనప్పుడు ఆత్మహత్య చేసుకుంటానని హెచ్చరించిందా?'

'అవును'. నరేష్ ముఖం ఎర్రబడింది.

'ఈ హెచ్చరిక మొదటిసారిగా మొన్నరాత్రే చేసిందా?'

'అవును...అవును.'

జాన్ అతని ముఖంలో మార్పులు గమనిస్తున్నాడు.

'ఈ హెచ్చరిక చేసిన తెల్లారే ఆమె అదృశ్యమైంది కదూ?'

'అవును....'

జాన్ మళ్ళీ అన్నారు, 'ఇప్పటి పరిస్థితినిబట్టి చూస్తే ఆమె ఏదైనా అఘాయిత్యం చేసుకునే అవకాశంవుందా?'

'అఘాయిత్యమా!' అర్చాడు నరేష్. 'లేదు! లేదు! అలాటిదేమీ లేదు! ముందు విడాకులకోసం ప్రయత్నించి ఆతర్వాత చివరిక్షణం వరకు పోరాడి-ఓహ్! ఆగండి, ఆగండి, మిస్టర్ జాన్. వ్యవహారంలో మనం చాలా లోతుకి వెళ్ళిపోయాం. ఇక్కడితో ఆపడం మంచిది.

ఈకేసు చేపట్టడానికి మీకు కావలసిన వివరాలు అందించాను. ఇక నాభార్యను గాలించండి! ఓహ్....ఇదిగో, ఆమెఫోటో. పేరు ఉమాదేవి-ఉమ అని పిలవండిచాలు. ఎత్తు అయిదున్నర-వయసు ఇరవైఆరు. తెలుగు, హిందీ మాట్లాడుతుంది...'

నరేష్‌లేచి నిలబడి మళ్ళీ అన్నాడు, 'మీకు నేను చెప్పగూడని విషయాలెన్నో చెప్పాను-నావ్యక్తిగత విషయాలు: నాలవ్ ఎఫైర్ గురించి మీమీద విశ్వాసంతో నారహస్యాలు వెల్లడి చేశాను. నేను మీక్లయంట్‌ని-మిక్లయంట్ రహస్యాలకి భద్రత కల్పించడం మీబాధ్యత అని మరువకండి. ఇక నాఆఫీసు టైమవుతోంది, వెళ్తాను. ఇవి నాఇంటి అడ్రసు, ఫోన్ నెంబర్లు. సాయంత్రం ఆరు గంటలకు ఇంట్లో వుంటాను. ఆమె గురించి ఏదేనా తెలిస్తే తెలియజేయండి-ఇక వస్తాను.'

నరేష్ విసురుగా వెనుదిరిగి బయటికెళ్ళి పోయాడు. జాన్ కలవరంగా లాల్‌ని చూశాడు.

'వెల్! రివాల్వర్ బుల్లెట్‌లా వెళ్ళిపోయాడు కదూ?' నవ్వాడు లాల్, "మాటల్లో అతనెక్కడో నోరుజారాడు. లేదా, నీ ఇంటరాగేషన్‌లో తానుచేసిన పొరపాటు ఏదో అతనికి తట్టింది.'

'అంటే?'

"అంటే- అతను భార్యను హత్యచేసి ఆత్మహత్య చేసుకున్నట్లు నమ్మించేందుకు ప్రయత్నించివుండాలి. లేదా-అదృశ్యమైన అతని భార్యతనమీద విడాకులకోసం ఆధారాలు సంపాదించడానికి ప్రయత్నిస్తోందని భయపడి వుండాలి."

"ఇప్పుడీ డిటెక్టివ్ లు ఏం చేయాలి?"

"అతనిప్పుడు లవర్ ని కలుసుకుంటాడు. అతని లవర్ ఎవరో తెలుసుకోవడం మనకు ముఖ్యం. షాడో హిమ్!" అన్నాడు లాల్.

2

మధ్యాహ్నం రెండు గంటలకు జాన్ అలసటగా తిరిగి వచ్చాడు.

లాల్ అతన్ని చూసి, "ఏం జరిగింది?" అనడిగాడు.

"మిస్టీరియస్ ఎఫైర్ యార్!" అన్నాడు జాన్ చిరాగ్గా.

'కమాన్, కనుక్కున్నది కక్కు!'

జాన్ కూర్చొని చెప్పాడు: "నరేష్ని షాడో చేశాను. అతను ఆటోలో వెళ్ళాడు. ఇక్కడ నుంచి సూటిగా ఇంటికెళ్ళి సూట్ కేసుతో బయటకొచ్చాడు. ముఖం గాభరాగావుంది. తిరిగి అదే ఆటోఎక్కి చిక్కడపల్లిలో జై భారత్ డ్రైక్లీనర్స్ షాపులో ఒక ప్యాకెట్ తీసుకుని బాలానగర్ లో వనరాజ్ ఫ్లాట్స్ కెళ్ళాడు. పావు గంటలో ఒక యువతితో బయట కొచ్చి మరో ఆటో ఎక్కాడు. ఆమెను కోఠిలో నేషనల్ బ్యాంక్ దగ్గర దింపి, తను ఎ.సి గార్డ్స్ లో జీవన్ ఫైనాన్షియర్స్ ఆఫీసు కెళ్ళాడు. అతనక్కడ పని చేస్తున్నాడు.

"నేనా యువతి గురించి ఆరాతీశాను. ఆమె వనరాజ్ ఫ్లాట్స్ లో మూడో అంతస్తులో ఫ్లాట్ నెంబర్ నలభై నాలుగులో వుంటోంది. పేరు రేవతి. కోఠీ నేషనల్ బ్యాంక్ లో క్లర్క్ గా పనిచేస్తోంది.

ఆఫీసు కెళ్ళాక ఇప్పటి వరకు ఇద్దరు ఒకర్నొకరు

కలుసుకోలేదు. వాళ్ళిద్దరి మధ్య ఫోన్ సంభాషణ జరిగి వుండవచ్చునేమో చెప్పలేను. ఇప్పటి వరకు నరేష్ మీద నిఘా వుంచి తిరిగి వచ్చేశాను. వాళ్ళిప్పుడు కలుసుకోరు. సాయంత్రం ఆఫీసు నుండి వచ్చాక కలుసుకుంటారు. అప్పటి వరకు మనం వేచి వుండాలి.»

"ఆల్‌రైట్, ఇప్పుడువాళ్ళు ఆడుతున్న గేమ్ ఏమిటో అర్థమవుతుంది. నీ అనుమానాల్లో ఒకటి నిజమైంది. వాళ్ళు ఉమను హత్య చేశారు."

'అలాగా?'

"అవును. ఆమె తనకు తానుగా అదృశ్యమై భర్త మీద ఆధారాలు సంపాదించడం లేదు. ఆత్మహత్య అంత న్నాక చేసుకోలేదు. హత్య చెయ్యబడింది. మర్డర్: వింటున్నావా? వాళ్ళిద్దరికి ఆమె ఎప్పటికీ సమస్య కాబట్టి అంతం చేశారు.

'నరేష్ మొన్నరాత్రి తనని భార్య ఆత్మహత్య చేసు కుంటానని హెచ్చరించిందని చెప్పాడు. కానీ-అది నేను నమ్మను. నరేష్ ఆమెనిచంపి ఆత్మహత్యగా నమ్మించా లనుకున్నాడు కాబట్టి అలా కల్పించి చెప్పాడు. అయితే శవం ఎక్కడుంది? హత్య జరిగిందా జరగబోతోందా? జరిగివుంటే ఎప్పుడు జరిగింది?-'

"మొదలైన సమాధానాల కోసం...."

"నేను చెప్తాను విను। హత్య జరిగివున్నా, జరగ బోతున్నా, మనం వాళ్ళని రెడ్ హేండెడ్‌గా పట్టుకో వచ్చు."

"ఎలా ?"

"చాలా సింపుల్. నరేష్ ఇంటినుంచి సూట్‌కేసు

తెచ్చారు. ఆమె అదృశ్యం మరింత అర్థవంతంగా కన్పించడానికి—సూట్ కేసూ, బట్టల గురించి నా ఇంటరాగేషన్‌లో అతనికి కల్గిన ఇన్‌స్పిరేషన్‌తో—చక్కటి రంగం సిద్ధం చేస్తాడు. ఆ సూట్ కేసులో అతను ఇంట్లో వున్న భార్య దుస్తులే గాక, లాండ్రీలో వున్నవి కూడా తీసుకొచ్చాడు.

"కాబట్టి హత్య జరిగినా జరుగబోతున్నా, ఆ సూట్ కేసు బట్టలతో సహా హత్యాస్థలంలో వుంటుంది. కనుక మనం వాళ్ళమీద నిఘా వుంచితే చాలు—వాళ్ల సూట్ కేసుతో హత్యాస్థలానికి వెళ్ళినప్పుడు—హత్య జరిగితే ఆధారాలతో సహా హంతకులుగా పట్టుకోవచ్చు. లేకపోతే ఉమని రక్షించి, హత్యా ప్రయత్నం మీద వాళ్ళిద్దర్ని జైలుకు పంపవచ్చు."

"యూ ఆర్ రైట్." అన్నాడు లాల్, "కానీ—నరేష్ ఆరు గంటలకు ఇంట్లో వుంటానని చెప్పాడు. సాయంత్రం వాళ్ళిద్దరు కలుసుకోరా?"

'బహుశ రాత్రి ఎప్పుడో కలుసుకుంటారు.'

"ఓ. కే. నేను సాయంత్రం ఆరు గంటలకు ఫోన్ చేస్తాను. ఉమ విషయంలో ఇంకా ఆచూకీ ఏమీ దొరకలేదని చెప్తాను. సూట్ కేసు రేవతి ఫ్లాట్‌లో వుంది. బంధించినచోట ఉమ ఇంకా సజీవంగా వుంటే వాళ్ళిద్దరు రాత్రి బయలుదేరతారు. ఇప్పటికే ఆమె జీవంగావుంటే వాళ్ళు ఆఫీసునుంచి వచ్చిన వెంటనే బయలుదేరతారు—"

"ఎందుకు—?"

"హత్య కేసులో ముఖ్యమైన ఎవిడెన్స్‌ని సాధ్యమై

నంత త్వరగా వదిలించుకోవాలి గనుక।" అన్నాడు లాల్.

జాన్ తలూపి ఉమ ఫోటో చూశాడు; గుండ్రటి చక్రాల్లాటి కళ్ళతో అమాయకంగా వుందామె. "పూర్ లేడీ। ఇలాటి యువతుల్ని నమ్ముకున్న భర్తలే గొంతు కోస్తున్నప్పుడు ఇక ఆడ వాళ్ళకి భద్రతలు ఎక్కడ వుంటుంది, లాల్?"

3

సాయంత్రం ఆరుగంటలకు నరేష్ నుంచి ఫోన్ వచ్చింది.

"గుడ్ ఈవెనింగ్, మిస్టర్ లాల్."

"ఈవెనింగ్." అన్నాడు లాల్, "మిస్టర్ నరేష్, నేనే మీకు ఫోన్ చెయ్యాలనుకున్నాను-"

'నేనే చేశాను.' నవ్వాడు నరేష్, "నా అత్రుత మీకు తెలియదు. నేనెంత ఇబ్బంది పడుతున్నానో మీ కర్థం కాదు. భార్య లేకపోతే సంసారం నెట్టుకు రావడం చాలా కష్టం."

'అలాగా? నాకు తెలియదు, నేను డిటెక్టివ్ని.'

అవతల నవ్వు. "ఉమ అలా ఎందుకెళ్ళిపోయిందో- చాలా గొందరపడింది. ఆడ వాళ్ళ ఆలోచనలు స్థిరంగా వుండవు। ఆమె లేనిలోటు కొట్టొచ్చినట్లు కనబడు తోంది. భార్య అంటే ఏమిటో నేనిప్పుడు అనుభవ పూర్వకంగా తెలుసుకున్నాను. ఇందాక అన్నం వార్చ బోతూ గంజి చెయ్యి మీద పోసుకున్నాను. విపరీతంగా మంట పెడుతోంది। ఓహ్, ఆమెని త్వరగా గాలించండి। ఎక్కడ వున్నా వెతికి పట్టుకోండి। నేనామెకు క్షమాపణ

చెప్పకుని ఆ అడవి జింక రేవతికి గుడ్‌బై కొడతాను!"

"రేవతి? ఆమె ఎవరు?"

'ఓహ్, గాడ్! ఆమె పేరు మీకు చెప్పేశానా! నోరు జారాను! సరే....ఫరవాలేదు. నా రహస్యాలు మీరు కాపాడతారని మాటిచ్చారు.'

"నెవర్ మైండ్. మీరు రేవతికి గుడ్‌బై కొట్టాలనుకుంటున్నారా? చాలా సంతోషం! మీ భార్య ఫొటో చూసి జాన్ చాలా జాలి పడుతున్నాడు. ఆమెకు అన్యాయం చెయ్యకండి."

"నేను కూడ అదే ఆలోచించాను. ఇప్పుడే రేవతిని కలుసుకు మాట్లాడ్డానికి వెళ్తున్నాను-'

'రేవతినా? ఎక్కడ?'

'చూడండి మిస్టర్ లాల్, రేవతి గురించి మీ రెందు కంత కుతూహలం కనబరుస్తున్నారు? ఇప్పటికే ఆమె గురించి నేను చాలా చెప్పేశాను. ఇప్పుడిక మిమల్ని కాదు కదా, దేవుడ్ని కూడా నమ్మను. దయచేసి రేవతి ఎక్కడ వుందో నన్నడక్కండి-నా క్షేమం దృష్ట్యా.'

"మీ రిప్పుడే కలసుకోవడాని కెళ్తున్నారా? తిరిగి ఎప్పుడొస్తారు?"

"ప్లీజ్ మిస్టర్ లాల్' విషయం మార్చండి-"

"జాన్ మీ భార్య గురించి దర్యాప్తు చేస్తున్నాడు." అన్నాడు లాల్, అతని ముఖం ఎర్రబడుతోంది. "అర గంటలో అతని నుంచి ఫోన్ వస్తుంది. అప్పుడు నేను మీకు తెలియజేయ వలసి వుంటుంది. మీరు రేవతి దగ్గరకు వెళ్తానన్నారు. నేను ఫోన్ ఎక్కడకి చెయ్యాలి.

"ఏమిటి మీ అయిడియా? రేవతి ఫోన్ నెంబరు, అడుగుతున్నారా?"

"నో, నో, మిస్టర్ నరేష్. నన్నపార్థం చేసుకోకండి" అన్నాడు లాల్ తీవ్రంగా, "మీరు రేవతి దగ్గరి కెళ్తే నేను ఫోన్ ఎక్కడికి చేస్తాను.? కాబట్టి అరగంట వరకు ఇంట్లోనే వుండండి. ఏమంటారు? జాన్ రిపోర్టు అందుకుని మీకు ఫోన్ చేశాక వెళ్ళండి. ఏమిటి?"

"అంత ముఖ్యమా! నో, నో! నేనత్యవసరంగా అక్కడికి వెళ్ళాలి తిరిగి వచ్చాక నేనే మీకు ఫోన్ చేస్తాను. అప్పుడు చెప్పండి, గుడ్ బై!" లైన్ కట్ అయింది.

డామిట్!'' రిసీవర్ విసరి కొట్టాడు లాల్.

"ఏం జరిగింది?" జాన్ అడిగాడు.

లాల్ తటాలున లేచి బయటకు దారితీశాడు. ''క్విక్! క్విక్! లెటజ్‌గో!" జాన్ గాభరాగా వెంబడించాడు. ఇద్దరూ ఆఫీసుమూసి కిందికొచ్చారు. జాన్ వేగంగా కారు దగ్గరికి పరుగెత్తాడు. లాల్ వారించాడు, "కార్లో కాదు, టాక్సీలో!"

వెనక్కి తిరిగి చప్పట్లు కొట్టి వెళుతున్న టాక్సీఆపాడు.

ఇద్దరూ టాక్సీ ఎక్కాక, "బాలానగర్- అడ్రస్ తర్వాత చెప్తాను." అన్నాడు డ్రైవర్‌తో.

టాక్సీ ముందుకురికింది.

"ఏమిటి లాల్? ఏం జరిగింది?" కంగారుగా అడిగాడు జాన్.

లాల్ సిగరెట్ వెల్గించి అన్నాడు, 'వాళ్ళు రంగంలో దిగుతున్నారు. నరేష్ ఇప్పుడు రేవతిఫ్లాట్ కెళుతున్నాడు. అతన్ని అరగంట సేపు నా ఫోన్ కాల్ కోసం ఇంట్లోనే

ఆపి, ఆ లోపున మనం ఫ్లాట్స్ చేరుకుని, ఆ తర్వాత అక్కడతని రాకకోసం ఎదురుచూస్తూ, మనదృష్టి నుండి తప్పిపోకుండా చెయ్యాలనుకున్నాను.

"కానీ అతను తెలివి గలవాడు. నా అభ్యర్థన త్రోసి పుచ్చి వెంటనే బయలు దేరాడు. అతను చేరుకునే లోపున మనం చేరుకుంటే వాళ్ళు తప్పిపోరు. లేకపోతే-వాళ్ళిద్దరు అక్కడ నుంచి సూట్ కేసుతో సహా అదృశ్యమై హత్యాస్థలం చేరుకుంటారు."

"ఓహ్! డ్రైవర్, డ్రైవ్ ఫాస్ట్!" అర్చాడు జాన్.

మరో పదినిమిషాల తర్వాత వాలానగర్‌లో ఒక రెస్టారెంట్ ముందు టాక్సీ దిగి పంపించేశారు.

"హర్రీ అప్, జాన్! నువ్వు ఫ్లాట్‌లో కెళ్ళి రేవతి వుందో లేదో చూడు! నరేష్ ఈపాటికి వచ్చి వుంటాడు. కానీ-ఎందుకయినా మంచిది-నే నిక్కడ నిలబడి ఎదురు చూస్తుంటాను. నువ్వు ఫ్లాట్‌లోకెళ్ళి చూసిరా! జాగ్రత్త! నువ్వు వాళ్ళ కంట పడితే ఈ కేసు మంటగలవడమే గాక. తన లవర్ గురించి మనం తెలుసు కున్నందుకు నరేష్ తిడతాడు!"

లాల్ మాటలు విని జాన్ అక్కడ నుంచి కదిలి గబగబ వెళ్ళిపోయాడు.

లాల్ రెస్టారెంట్‌లో కెళ్ళి అరంతస్తుల వనరాజ్ ఫ్లాట్స్ కేసి చూస్తూ సిగరెట్ వెలిగించాడు....

రోడ్డు మీద సూటిగా రేసు గుర్రం లా పరిగెత్తి వస్తున్న జాన్‌ని చూసి గాభరాగా లేచాడు లాల్.

"వాట్ హేపెండ్ ?" అన్నాడు లాల్ ఆతృతగా.

" పిట్ట ఎగిరిపోయాయి ! " అన్నాడు జాన్ వగరుస్తూ.

"వాట్ ?"

"అవును, ఫ్లాట్‌లో రేవతి లేదు ! పావుగంట క్రితం ఆమె బయటికెళ్ళిందట-చేతిలో సూట్‌కేసుతో ! వింటున్నావా ? సూట్‌కేసుతో ! జానిటర్ చెప్పాడు. ఆమెతో బాటు ఎవరూ వెళ్ళలేదు. ఫ్లాట్‌కి తాళం వేసివుంది. నరేష్ ఇక్కడికి రాలేదు. బహుశ ఆమే అతని ఇంటికి వెళ్ళింది-అక్కడ్నుంచి ఇద్దరూ మర్డర్ ప్లేస్‌కి చెక్కేస్తారు ! మనం త్వరగా వెళ్ళాలి ! క్విక్"

పావుగంటలో దిలీప్‌నగర్‌లో నరేష్ఇల్లు చేరుకున్నారు ఇద్దరూ.

ఇంటికి తాళం వేసి వుంది.

"హోప్‌లెస్ ! వాళ్లు వెళ్ళిపోయారు!" నీ ర సం గా అన్నాడు జాన్.

"నువ్వు చాలా గందరగోళం చేశావు జాన్!" లాల్ అన్నాడు కోపంగా.

"నేనేం చేశాను?"

"రేసు గుర్రాల్లా పరుగెత్తే నీ ఆలోచనలు బోల్తా కొట్టాయి! యూ ఫూల్, రేవతి ఇక్కడి కొస్తుందని ఎందుకనుకున్నావు? నరేష్ ఏం చెప్పాడు? వాళ్ళిద్దరు కలుసు కోవడంలో చాలా జాగ్రత్త తీసుకుంటున్నట్లు చెప్పలేదూ?"

"ఓహ్....అవును! ఇప్పుడేం చెయ్యాలి?"

"నరేష్ వెంటనే బయలుదేరు తున్నానని నాకు చెప్పాడు. అతను బయలుదేరి అరగంట కావస్తోంది.

రేవతి బయలుదేరి దాదాపు అంతే సమయ మవుతోంది. వాళ్లిద్దరు ముందు నిర్ణయించుకున్న చోట ఎక్కడో కలుసుకుంటారు. లేదా నేరుగా- విడివిడిగా హత్యా స్థలానికి చేరుకుంటారు.

"ఇక్కడ మనిద్దరం ఇక్కడ భజనలు చేస్తూ కూర్చుందాం!"

"డామిట్! ఆమెని రక్షించడానికి శాయ శక్తులా ప్రయత్నించి విఫలమయ్యాం! ఇప్పుడు చేసేదేమీలేదు- ఏదో కంగన్ హాలుకెళ్ళి మన పెళ్ళాలకని చెప్పి రెండు చేతులకిగాజులు తీసుకుందాం!"

"కానీ-లాల్, వాళ్ళగురించి పోలీసులకి చెప్పడం మంచిదనుకుంటాను." అన్నాడు జాన్.

"ఈ కేసు మనం చెడగొట్టాక ఇక పోలీసు లేమీ చెయ్యలేరు, జాన్." అన్నాడు లాల్, "మనం క్లిష్ట మైన పరిస్థితిలో పడ్డాం. వాళ్ళమీద ఏ అభియోగం నిరూపిస్తాం? పోలీసులకి ఆమెశవం దొరకాలి, దర్యాప్తు జరగాలి, అది ఆత్మహత్యకాదు- హత్య అని తేలాలి, హత్యా సమయాన్ని నిర్ణయించి, ఆ సమయంలో వాళ్ళ ఎలిబీలు చెక్ చెయ్యాలి, వెల్- అది ఆత్మహత్య కాదని నిరూపించకపోతే ఎలిబీలతో నిమిత్తంలేదు. ఒకవ్యక్తి ఆత్మహత్య చేసుకుంటే అతని సంబంధీకుల ఎలిబీల ప్రసక్తే వుండదు."

"నరేష్ అంత పటిష్టంగా హత్యచేస్తాడా?"

"అతనెంత పటిష్టంగా హత్య చేస్తాడన్నది కాదు ముఖ్యం. అతను మనల్నెంత సులభంగా ఫూల్స్ చేశాడో ఆలోచించాలి."

'ఉమ గురించి ఆలోచిస్తోంటే మతి పోతోంది!'

'ఆలోచించకు! చావు ఎప్పుడు ఎలా ముంచుకొస్తుందో ఎవరికీ తెలియదు. దాన్ని ఎవరూ ఆపలేరు. ఆల్‌రైట్, ఇప్పుడు మనం ఆఫీసు కెళ్ళి నరేష్ ఫోన్ కోసం ఎదురు చూద్దాం.' అన్నాడు లాల్.

4

రాత్రి పదకొండు కావస్తోన్నా నరేష్ నుంచి ఫోన్ రాలేదు.

డిటెక్టివ్‌లు ఘాటాన్ విస్కీతో కాలక్షేపం చేస్తున్నారు. అప్పటి వరకు లాల్ నాలుగు సార్లు నరేష్ ఇంటికి ఫోన్ చేశాడు. రెస్పాన్స్ లేదు.

'వెల్, వాళ్ళింకా తిరిగి రాలేదనుకుంటాను. వెళ్ళి ఆరు గంటలవుతోంది. ఇంత సేపు ఏం చేస్తున్నారు?' అన్నాడు లాల్, సిగరెట్ వెలిగిస్తూ.

జాన్ రిసీవర్ ఎత్తి నరేష్ నెంబర్ డయల్ చేశాడు. సమాధానం లేదు.

'బ్రదర్! బహూశ వాళ్ళు ఫ్లాట్‌లో వుండవచ్చు. అక్కడికి ఫోన్ చేస్తే?'

'నరేష్ తిడతాడు!' అన్నాడు లాల్.

'అలా జరక్కుండా చేస్తాను. ఫ్లాట్‌కి డయల్ చేసి రేవతికి కనెక్షన్ ఇమ్మని ఆపరేటర్‌తో చెప్తాను. కనెక్షన్ లభించాక అవతల ఎవరైనా ఫోన్ ఎత్తారో, లేదో తెలుసుకుని డిస్కనెక్ట్ చేస్తాను.'

లాల్ తలాడించాడు.

జాన్ నెంబర్ డయల్ చేసి, ఆపరేటర్‌తో మాట్లాడి,

కాస్సేపు వేచి చూసి, రిసీవర్ పెట్టేసి పెదవులు చప్ప రించాడు. నో రెస్పాన్స్.'

'ఇక మర్చి పోదాం!' అన్నాడు లాల్.

'లాల్, ఈ వ్యవహారం గురించి ఇక పోలీసులకి చెప్పేయడం మంచి దనుకుంటాను.' అన్నాడు జాన్, 'వాళ్ళ మీద అభియోగం నిరూపించడానికి మన దగ్గర ఆధారాలున్నాయి. సూట్ కేసు, ఉమ బట్టలు తీసి కెళ్తుంటగా నేను నరేష్‌ని చూశాను. వాటిని అతను ఈ హత్యలో తప్పుడు ఆధారాలు సృష్టించడానికి ఉప యోగించాడు.

"నా సాక్ష్యానికి ఆధారం లేదని అతని లాయర్ వాదించవచ్చు. కానీ ఆ సూట్ కేసు-బట్టల్ని అతను తీసికెళ్ళినట్లు ఉదయం అతన్ని ఫ్లాట్ కి తీసికెళ్ళిన ఆటో వాడు సాక్ష్యం ఇస్తాడు. నరేష్ లాండ్రీలో ఈ రోజు ఉమ దుస్తులు డెలివరీ తీసుకున్నట్లు లాండ్రీలో ప్రొప్రయి టర్ స్టేట్ మెంట్ ఇస్తాడు. అంతేగాక, ఈ సాయంత్రం రేవతి సూట్ కేసుతో బయట కెళ్ళినట్లు ఆమె ఫ్లాట్ కి వాచ్ మెన్‌కానిటర్ చెప్తాడు. ఇంకేం కావాలి?"

"వెల్ పార్ట్‌నర్! విస్కీ మత్తులో కూడ బుర్ర పని చేస్తోందన్న మాట. ఇంకా చెప్పు."

"ఉమను వాళ్ళు కిడ్నాప్ చేసి, ఆమె తనకు తానుగా అదృశ్యమైనట్లు నిరూపించాలను కుంటున్నారు. కాబట్టి ఆమె దుస్తుల్ని, సూట్ కేసుని, ఆమెను ఉంచిన స్థలానికి తరలించారు. ఇక, ఆ హత్య ఆత్మ హత్యగా అను కునేలా చెయ్యాలనుకుంటున్నారు కాబట్టి, ఆమెను ఉరి తీయవచ్చు- లేదా నిద్ర మాత్రలతో చంపవచ్చు- లేదా

స్పృహ పోగొట్టి హుస్సేన్ సాగర్‌లో ముంచవచ్చు. ఎందరు యువతులు హుస్సేన్ సాగర్‌లో ఆత్మహత్య చేసుకోలేదు?"

"రిలాక్స్!" అన్నాడు లాల్, 'ఇక్కడికి చాలు.... బుర్ర పాడవుతోంది. మరొక్కసారి నరేష్ ఇంటికి ఫోన్ చేద్దాం. రెస్పాన్స్ లేకపోతే మరో రౌండుకొట్టి పడుకుందాం......" లాల్ రిసీవర్ ఎత్తి డయల్ చేయ సాగాడు.

సమయం 11:58.

లాల్ డయలింగ్ పూర్తి చేసి రిసీవర్ చెవి దగ్గర పెట్టుకున్నాడు. ఒక్కక్షణం.... రెండు క్షణాలు.... మూడు క్షణాలు....ఛటుక్కున రిసీవర్ పెట్టేసి లేచాడు.

"ఏమిటి?" జాన్ అడిగాడు.

"అవతల ఎవరో రిసీవర్ ఎత్తి పెట్టేశారు!"

"ఎవరు?"

"నరేష్! భయపడి డిస్కనెక్ట్ చేశాడు! కమాన్! మనం వెంటనే వెళ్ళాలి!"

ఇద్దరూ బయటకురికి ఆఫీసుకు తాళం వేశారు. చకచక మెట్లుదిగి కిందికి వచ్చి కారెక్కారు. జాన్ కారు స్టార్ట్ చేసి ముందుకు దూకించాడు. కారు రాకెట్‌లా ఎక్కడా ట్రాఫిక్ సిగ్నల్స్‌ని లెక్క చెయ్యకుండా దూసుకెళ్ళి పది నిమిషాలలో దిలీప్ నగర్ చేరుకుంది.

నరేష్ ఇంటి వీధిమలుపులో కారాపి, దిగి, చక చక నడిచారు. ఇంటి గేటు చేరుకుని సందేహిస్తూ నిలబడ్డారు. లోన లైటు వెలుగుతోంది. కొన్ని క్షణాలు వేచి చూసి, గేటు తెరుచుకుని గబగబ లోపలకు వెళ్ళి వరండా

ఎళ్ళారు. లాల్ బెల్ నొక్కాడు.

కొన్ని క్షణాలు గడిచాక ఉమాదేవి తలుపు తెరచి గాభరాగా చూసింది.

5

"ఎవరు....ఎవరు మీరు? ఎవరు కావాలి?"

ఆమె మాటలు విని జాన్ తలతిరిగి కిందపడబోయాడు లాల్ ముఖంలో నెత్తురుచుక్క లేదు।

ఆ షాక్ నుంచి బయటపడి, "మీరు... మీరెప్పు డొచ్చారు!" అనడిగాడు.

ఆమె ముఖం చిట్లించింది, 'నేనా? ఏమిటి మీరనేది? నేనెక్కడికి వెళ్ళాను?'

'ఎక్కడికీ వెళ్ళలేదా?"

"లేదు। ఇంతకూ మీరు-'

లాల్ నవ్వాడు. "వెల్, మిసెస్ ఉమ. లోనికి పదండి, మాట్లాడుకుందాం."

"నా పేరు మీకెలా తెలుసు?"

"మీ గురించి నాకు చాలా తెలుసు."

"ఓహో। ఏమిటది?"

"లోనికి పదండి, మాట్లాడుకుందాం।"

ఆమె తికమక పడుతూ అడ్డుతొలగింది. ఇద్దరూ లోనికెళ్ళారు. ఆమె వెనకవచ్చింది. లాల్ సరాసరి బెడ్‌రూంలో కెళ్ళిపోయాడు. జాన్ వెనక్కి తిరిగి ఆమెని చూశాడు. ఆమె కళ్ళు రెపరెప లాడిస్తూ కలవరంగా చూస్తోంది.

బెడ్‌రూంలో బెడ్‌మీద ఒక సూట్ కేసు తెరిచివుంది.

అందులో బట్టలున్నాయి. సూట్‌కేసు పక్కన ఒక టవల్ పడివుంది.

"నాకేమీ అర్థంగావడంలేదు! మీరెవరు? లోనికెందుకొచ్చారు?" అందామె తీవ్రంగా.

లాల్ ఆమెను సూటిగాచూసి, 'మేం డిటెక్టివ్‌లం.' అన్నాడు.

'ఓహ్!' ఆమె వూపిరి బిగబట్టింది.

"మీ భర్త మమ్మల్ని కలుసుకుని మిమ్మల్ని గాలించమని చెప్పారు."

ఆమె అదిరిపడింది, "ఎందుకు?"

"మీరు కన్పించడం లేదు గనుక!"

ఆమె చటుక్కున తల తిప్పుతుంది. ప్రక్కనే వున్న డ్రెస్సింగ్ మిర్రర్‌లో తన రూపం చూసుకుని ఉలికి పడింది.

"అయ్యో-ఆగండి!" అర్చిందామె.

"ఏమిటి?"

"ఇప్పుడే వస్తాను-"

"ఎక్కడికి?"

ఆమె సమాధానం ఇవ్వకుండా బయట కురికింది. డిటెక్టివ్‌లు అయోమయంగా చూసుకున్నారు. మరు నిమిషం ఆమె తిరిగి వచ్చింది.

"ఎక్కడి కెళ్ళారు?" అడిగాడు లాల్, ఆమెను పరీక్షగా చూస్తూ.

'బాత్‌రూంలో....'

'బాత్‌రూంలో ఏముంది?'

'నా చెవి దుద్దులు మర్చిపోయాను.' గుప్పెట తెరచి

చూపించిందామె.

'మీరిప్పుడు స్నానం చేశారా ?'

'అవును,' అందామె దుద్దులు పెట్టుకుంటూ, "నేను స్నానం చేసి బట్టలు ధరిస్తున్నాను....మీ రొచ్చేశారు."

"కానీ, మీ వెంట్రుకలు పచ్చిగా లేవు."

"తలస్నానం చెయ్యలేదు."

"ఆల్ రైట్, మీ సూట్‌కేసులో బట్టలున్నాయి. మీరిప్పుడెక్కడికీ వెళ్ళడంలేదు-ఎక్కడి నుంచో ఇక్కడి కొచ్చారు. మీరు వచ్చి సుమారు గంట కావస్తోంది. అంతేనా ?"

ఆమె లాల్‌ని విచిత్రంగా చూసింది, " మీ కెలా తెలుసు ?"

"నా పేరు లాల్, అతని పేరు జాన్. డిటెక్టివ్‌లం!"

"మా వారు మిమ్మల్ని నియమించారన్న మాట ?"

"అంతే !"

"ఇప్పుడాయనకు మీ అవసరం లేదు, వెళ్ళండి."

డిటెక్టివ్‌లు ముఖాలు చూసుకుని, కళ్ళతో సైగలు చేసుకున్నారు.

"మీరీ రెండురోజులు ఎక్కడున్నారు ?" అడిగాడు జాన్.

"మీ కనవసరం !" అందామె.

"మీ రెందుకలా వెళ్ళిపోయారు ?"

"మీ కనవసరం ?"

"మీ వారి మీద ఏదేనా వలవిసిరారా, మాడమ్?"

'మీ కనవసరం!' అరిచిందామె.

'ఓ. కే.' లాల్ కల్పించుకున్నాడు, 'మొన్న రాత్రి

ఆమె భర్తతో కొట్లాడి, తెల్లారి లేచి కాఫీ తాగి బట్టలు సర్దుకుని వెళ్ళి పోయింది జాన్. ఏదో హోటల్లో రూం తీసుకుని భర్త మీద కన్ను వేసి వుంచింది. అతని ప్రియురాలెవరో ఆమెకు తెలుసు. ఆమె ఎక్కడ వుంటుందో కూడ తెలుసు. కాబట్టి వాళ్ళిద్దరు కలసి వున్నప్పుడు తను హఠాత్తుగా ప్రత్యక్షమై ఆశ్చర్యపర్చాలనుకుంది.

'ఆమెకు విడాకులు కావాలి. భర్త ప్రేమ కలాపాలు నిరూపిస్తే లభిస్తాయి. ఈరాత్రి ఆమె రేవతి ఫ్లాట్ కెళ్ళి కావలసిన ఆధారాలు సంపాదించుకుంది. ఆ తర్వాత తిరిగి వచ్చేసింది....'

"ఓహ్, కాదు! నేనక్కడికి వెళ్ళలేదు!" అర్చిందామె.

"రిలాక్స్, సిస్టర్. మీ మీద మేము ఎలాటి అభియోగం మోపడం లేదు. ఈ కేసులో మేం తెలుసుకున్న వాస్తవం చెప్పాను. మీ అచ్ఛుళ్యంలోని అంతర్యం మాకిప్పుడు తెలిసింది. మీ ఇంటికి మేము సాయంత్రం నుంచి ఆరు సార్లు ఫోన్ చేశాం. అయిదవసారి పదకొండు గంటలకి రింగ్ చేసినప్పుడు మీరు లేరు. ఆరవసారి సుమారు పన్నెండు గంటలకి చేసినప్పుడు మీరు డిస్కనెక్ట్ చేశారు.

"బహుశ మీరప్పుడు స్నానం చేస్తున్నారనుకుంటాను-మధ్యలో వచ్చి ఫోన్ చేసిందెవరో తెలుసుకోకుండా లైన్ కట్ చేసి వెళ్ళి పోయారు-మీ ఫోన్ మీద సబ్బు నురగ ఇంకా వుంది-మీ రెందుకలా డిస్కనెక్ట్ చేశారు?"

ఆమె భారంగా వూపిరివదిలింది.

'ఫోన్ చేసింది మీరనుకోలేదు, మా వారనుకున్నాను.

ఆయనతో మాట్లాడ్డం నాకిష్టం లేదు.'

'మీ వారిప్పుడు ఫ్లాట్ లోనే వున్నారా?'

'నాకు తెలియదు. నన్నేమీ అడక్కండి!'

'రేవతి?'

'ప్లీజ్....నన్నేమీ అడక్కండి! జరిగిన దానికి నేను చాలా సిగ్గుపడుతున్నాను.'

"మీ రక్కడ ఏం చేశారు?"

'ప్లీజ్, మిస్టర్ లాల్!....వెళ్ళి పొండి!' ఆమె ముఖం తిప్పుకుంది.

"సరే, మీ గురించి మేమెంత భయపడ్డామో మీకు తెలీదు. పొరపాటు అంచనాలతో మీరు ప్రమాదంలో ఇరుక్కున్నారని రక్షించడానికి శాయశక్తులా ప్రయత్నిం చాం. కానీ-ఓ. కే. మీరిప్పుడు క్షేమంగా వున్నారు. మా బాధ్యత తీరిపోయింది. ఇక విడాకుల విషయంలో మీ రిద్దరు ఏం చేస్తారో మా కనవసరం. మేం సలహాలివ్వం. అది మీ వ్యక్తిగత విషయం. అయితే ఒక్క మాట చెప్పండి; మీరిప్పుడు ఎలాటి ప్రమాదంలో లేరు కదా?"

"లేను."

'మంచిది. మీరు ఎప్పుడే ప్రమాదంలో ఇరుక్కున్నా మాకు ఫోన్ చెయ్యడం మరువకండి - మీకు పూర్తిగా ప్రమాదం తొలగిందని మాకు నమ్మకం కలగడం లేదు.'

ఆమె మెరుస్తున్న కళ్ళతో చేతులు జోడించింది.

'నేనే ప్రమాదంలోనూ ఇరుక్కోలేదు, ఇరుక్కోను. మీరు నాపట్ల చూపుతున్న శ్రద్ధకు ధన్యురాలిని!'

6

'లాల్! ఎవరో నాటకమాడుతున్నారో నాతలకెక్కడం లేదు' అన్నాడు జాన్, కారు సీట్లో వెనక్కివాలి.

'మేసన్ ఏం చేస్తున్నాడు?'

'విస్కీ మత్తులో పడుకున్నాడు!'

'అయితే నువ్వూ పడుకో!'

'ఈ మిస్టరీ ఏమిటో తేలేదాకా నిద్రపట్టదు!'

లాల్ స్పీడుగా డ్రైవ్ చేస్తూ అన్నాడు, "ఈ మిస్టరీ ఏమిటో ఈ రాత్రే తేలుతుంది! ఇప్పుడు మనం రేవతి ఫ్లాట్ కెళ్ళాలి."

"ఎందుకు?"

"వాళ్ళ పథకం ఏమిటో కనుక్కోవాలి. సూట్‌కేసు-బట్టల వ్యవహారం తెలుసుకోవాలి"

"కానీ, అక్కడి కెళ్ళితే నరేష్ తిర-"

"నే నిప్పుడు నరేష్‌ని లక్ష్యపెట్టను. అతని లవ్ స్పాట్ గురించి భార్యకే తెలిసిపోయాక మనల్ని పట్టించుకోడు."

కారు పదినిమిషాల్లో వనరాజ్ ఫ్లాట్స్ చేరుకుంది.

"లాల్, నరేష్‌తో ఏం మాట్లాడాలి?"

"అతని భార్య తిరిగి వచ్చిందని చెప్పాలి. మనం ఇక్కడి కొచ్చినందుకు అతను ఉగ్రుడవవచ్చు - ఈ స్థలం గురించి అతని భార్యకు తెలిసిపోయిందని చెప్పాలి. ఉమ ఇక్కడికొచ్చి ఏం చేసిందో మనకు తెలియదు. నరేష్ ఇక్కడ ఉన్నాడో లేదో కూడా తెలియదు. నరేష్ తీసుకొచ్చిన సూట్‌కేసులో ఉమ దుస్తులుండక పోవచ్చు. ఉమ దగ్గర మనం సూట్‌కేసూ, బట్టలూ చూశాం - అవే

ఇవి కావడానికి వీల్లేదు." అన్నాడు లాల్.

"అవును. ఇప్పుడు ఉమ దగ్గర వున్నది ఆకుపచ్చ సూట్ కేసు. నరేష్ తీసికెళ్ళింది బ్లూ కలర్."

"అలాగే లాండ్రీ బట్టలు, అవి ఉమవి కాకపోవచ్చు. అతనివే కావచ్చు. రేవతితో వూరు వదిలే ఆలోచనలతో ఆ సూట్ కేసులో తన బట్టలు తీసుకొని వచ్చి వుండవచ్చు."

"దటీజ్ రైట్. కానీ-సాయంత్రం రేవతి ఆ సూట్ కేసుతో బయటికెళ్ళింది. అంటే నరేష్ని కలుసుకుంది. కనుక వాళ్ళిద్దరు సిటీ వదిలి వెళ్ళిపోయారా? అయితే ఉమ ఇక్కడ కొచ్చి ఏం చేసింది?"

"ఆమె ఏమీ చెప్పలేదు. ఆ విషయాలు మాట్లాడానికే విసుక్కుంది. ఇక్కడికొచ్చి వాళ్ళిద్దరు లేకపోవడంతో నిరాశగా వెళ్ళిపోయింది...."

"నో, నువ్వు ఫోన్ చేసినప్పుడు భర్త ఫోన్ అనుకుని డిస్కనెక్ట్ చేసింది. ఇక్కడ ఆమె భర్తను చూసి వుండకపోతే డిస్కనెక్ట్ చెయ్యదు. ఆమె ఇక్కడికొచ్చి భర్తను చూసింది!"

"కానీ-ఆమె అర్ధరాత్రి స్నానం చెయ్యడం నాకు నచ్చలేదు!" అన్నారు లాల్.

ఇద్దరూ నిశ్శబ్దంగా మూడవ అంతస్తు చేరుకున్నారు. కారిడార్లో దీపాలు వెలుగుతున్నాయి. అన్ని ఫ్లాట్స్ తలుపులు మూసి వున్నాయి. ఇద్దరూ నంబైనాలుగవ నెంబర్ ఫ్లాట్ దగ్గర ఆగారు.

లోపల ఫ్యాను తిరుగుతున్న శబ్దం విన్పిస్తోంది.

లాల్ కాస్సేపు సందేహించి బెల్ నొక్కాడు. సమా

ధానం రాలేదు. కాస్సేపాగి మళ్ళీ నొక్కాడు. సమాధానం లేదు. ఎవరి మాటలూ విన్పించడం లేదు. నెమ్మదిగా తలుపు నెట్టాడు. తెరుచుకుంది. లోన లైటు వెలుగుతోంది. సందేహించి ఒక అడుగు లోనికేశాడు."

"హల్లో! లోపలెవరున్నారు?"

సమాధానం లేదు. గబగబ నాలుగడుగులేశాడు. జాన్ వెనుక కదిలాడు. ఇద్దరూ ముందుగది దాటి బెడ్‌రూంలో కొచ్చారు. అక్కడా లైటు వెలుగుతోంది. గదిలో ఎవరూ లేరు. ఇంతలో జాన్ నోరువిప్పి ఏదో చెప్ప బోయాడు. లాల్ వారించి చెవులు రిక్కించాడు.

'ఏమిటి?' జాన్ అడిగాడు.

'నీళ్ళ చప్పుడు.'

'ఎక్కడ?'

'బహుశ బాత్‌రూంలో.'

ఇద్దరూ బెడ్‌రూం నుంచి కిచెన్‌లోకి, ఆ తర్వాత బాత్‌రూంకి చేరుకున్నారు.

లోన షవర్ నుంచి నీళ్ళు పడుతున్న శబ్దం విన్పిస్తోంది.

జాన్ గాభరాగా చూసి గుసగుసలాడాడు, 'లోపల ఆమె స్నానం చేస్తోంది. ఇక్కడ మనల్ని చూస్తే.... గాడ్! వెళ్ళిపోదాం, పద!'

లాల్ బాత్ రూం తలుపుకి చెవి ఆనించి శ్రద్ధగా వింటున్నాడు. అతని ముఖంలో రంగులు వేగంగా మారుతున్నాయి. ఒక నిమిషం శ్రద్ధగా విని, తలుపు హాండిల్ తిప్పి, జాగ్రత్తగా తెరిచాడు.

లోనికి తొంగి చూసి, ఛటుక్కున తలుపు మూసి

వెనక్కి తిరిగాడు.

"ఏమిటి? ఎవరున్నారు?"

"శవం."

జాన్ వూపిరి బిగబట్టి తలుపుతీసి లోపలికి చూసి, తిరిగి మూసి విట్టూర్చాడు.

"ఇప్పుడేం చెయ్యాలి?"

"కృష్ణన్‌కి ఫోన్ చెయ్యి."

"ఆ షవర్ మూసేస్తే?"

"కృష్ణన్ వచ్చే వరకు మనం ఇక్కడ ఏదీ ముట్టుకో కూడదు, ఫోన్ తప్ప."

జాన్ గబగబ ముందు గదిలోకి కదిలాడు. లాల్ వెంబడించాడు. జాన్ కర్చీఫ్‌తో రిసీవర్ ఎత్తి డయల్ చెయ్యసాగాడు.

ఇంతలో బయట అడుగుల చప్పుడు విన్పించింది. ఆ అడుగుల్ని లాల్ పసిగట్టాడు; ఆడవాళ్ళ హీల్ చెప్పుల శబ్దం.

చటుక్కున తిరిగి, 'ష్!.... ఆమె వస్తోంది!' అన్నాడు జాన్‌తో. మరుక్షణం రేవతి లోనికి ప్రవేశించింది, చేతిలో హేండ్ బ్యాగుతో.

తెరచి వున్న తలుపునీ, వెలుగుతున్న లైట్లనీ, లోపల డిటెక్టివ్‌లనీ చూసి కొయ్యబారి పోయింది.

'ఎవరు మీరు? ఏం చేస్తున్నారిక్కడ!' అంది కంగారుగా.

'మీ రెక్కడ నుంచి వస్తున్నారు?' లాల్ అడిగాడు.

"మీ రెవరు అడగడానికి!" అర్చిందామె, 'రాత్రి పూట ఎవరూ లేని సమయంలో రహస్యంగా నా ఇంట్లో

ప్రవేశించి....మీ రిక్కడేం చేస్తున్నారు?"

"మీ కోసం ఎదురు చూస్తున్నాం."

"నా కోసమా ? ఎందుకు ? మీ రెవరసలు ?"

"తెలుస్తుంది. మేం మిస్టర్ నరేష్‌ని కలవడానికి వచ్చాం. బెల్ నొక్కితే సమాధానం లేదు. తలుపునెడితే తెరుచుకుంది. లోనికొచ్చేశాం. అభ్యంతరమా ?"

ఆమె ఉలికి పడింది, " నరేష్ ! అతనిక్కడెందుకుంటాడు ?"

"వున్నాడు"

"వున్నాడా ! ఎక్కడ ?"

"స్నానాల గదిలో."

"ఓహ్ ! ఏమిటి మీరనేది ?"

"పదండి, చూపిస్తాను".

లాల్ ఆమె చెయ్యి పట్టుకొని తీసికెళ్ళాడు. జాన్ ఫోన్‌లో మాట్లాడుతున్నాడు. బాత్‌రూం దగ్గర ఆగి, తలుపు తెరిచి లోపల శవం చూపించాడు లాల్.

రేవతి చేతుల్లో ముఖం దాచుకొని కెవ్వుమని అరిచి అక్కడి నుంచి పరుగుతీసింది. బెడ్ రూంలో మంచం మీద కూలబడి మరుక్షణం మూర్ఛపోయింది.

స్నానాలగదిలో నరేష్ ఒంటిమీద అండర్ వియర్‌తో నేలమీద బోర్లాపడి వున్నాడు. అతడి వీపులో కత్తి పిడి వరకు దిగబడి వుంది. షవర్ నుంచి పడుతున్న నీళ్ళు శవాన్ని తడిపేస్తున్నాయి. గదిలో ఎక్కడా రక్తం మరకలు లేవు.

నరేష్ ప్యాంటు, షర్టు, స్టాండు మీద వేలాడుతున్నాయి.

7

క్రైం ఇన్‌స్పెక్టర్ బాలకృష్ణన్ పది నిమిషాల్లో తన స్టాఫ్‌తో ఫ్లాట్ చేరుకున్నారు. ఆ పోలీసు హడావుడికి ఫ్లాట్స్‌లోని వాళ్ళంతా మేల్కొన్నారు. భయంతో తలుపులూ, కిటికీలూ వేసుకుని, హత్యగురించి చర్చించుకుంటూ థ్రిల్ అనుభవించ సాగారు. కానీ, రేవతి ప్రక్క ఫ్లాట్‌లోని స్త్రీమాత్రం అందరిలాకాక, మాటిమాటికీ కారిడార్‌లోకి వచ్చి తొంగి చూడసాగింది.

లాల్ కన్ను ఆమెపైన పడింది.

బాత్‌రూంలో శవంమీద ఫార్మాలిటీస్ అన్నీ పూర్తయ్యాక, అంబులెన్స్‌లో మార్చ్యురీకి తరలించారు.

మూర్ఛపోయిన సుమారు అరగంటకి తెలివిలోకొచ్చింది రేవతి. అంతవరకు ఆమెని కనిపెట్టుకొని వున్న జాన్, ఆమెలో కదలిక చూసి మంచినీళ్లు తాగించాడు.

లాల్ కేసు గురించి కృష్ణన్‌కి వివరిస్తూ రేవతివున్న గదికి వచ్చాడు. కృష్ణన్ తెంపచేస్తూ వచ్చి ఉషను వెంటనే కస్టడీలోకి తీసుకోవాలని చెప్పాడు. ఆమె పారిపోవాలనుకుంటే ఇంటికెళ్ళి వుండేదికాదు గనుక ఆ అవసరం లేదని చెప్పాడు లాల్.

ఆతర్వాత రేవతిని ఇంటరాగేట్ చేశాడు.

"మీరెక్కడికి వెళ్ళి వస్తున్నారు?"

"ఫ్రెండ్స్ దగ్గరికి"

"ఆడా? మగా?"

"దేవి, రాణి, శోభ, మేరీ - నేను - మేమంతా ఈరాత్రి పార్టీ చేసుకున్నాం"

"ఏ సంవత్సరంలో ?"

"దేవి మెడిసిన్ ఫస్ట్‌క్లాస్‌లో పాసయ్యింది"

"పార్టీ ఎక్కడ జరిగింది ?"

"ఆమె ఇంట్లో ?"

"ఇల్లెక్కడ ? ఆమె ఎవరు ?"

"ఇల్లు పంజగుట్టలో. ఆమె ఇన్‌స్పెక్టర్ రావ్ కూతురు. పార్టీలో ఆయనకూడ వున్నారు."

"ఆయన పోలీసు ఇన్‌స్పెక్టరా"

"అవును. సుల్తాన్ బజార్ స్టేషన్‌లో సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్."

"మీ రక్కడికి ఎప్పుడెళ్ళారు?"

"సాయంత్రం ఏడు గంటలకి"

"ఎప్పుడొచ్చారు?"

"మీరు చూసినప్పుడే-సుమారు ఒంటి గంటకు."

"ఈ మధ్య కాలమంతా అక్కడే వున్నారా?"

"అవును. కానీ-"

"ఏమిటి ?"

"11 గంటలకు బయట కెళ్ళాను."

"ఎక్కడికి?"

ఆమె ఇబ్బందిగా చూసింది, "క్షమించండి. ఈ ప్రశ్నకు సమాధాన మివ్వలేను. అదికొన్ని విషమ పరిస్థితులకి దారితీస్తుంది."

"అంటే"

"ఒకరి రహస్యాలు కాపాడే బాధ్యత నాపైన వుంది"

"ఎవరి రహస్యాలు :"

"విషయం ఎలాంటిది?"

"ప్రేమవ్యవహారం."

"మీరు నరేష్ని ప్రేమిస్తున్నారు కదా?"

"అవును. కానీ- నేనతని భార్యను కాను."

"అంటే- ఇంకెందర్ని ప్రేమిస్తున్నారు?"

"ఎందరినైనా ప్రేమించే స్వేచ్ఛ, హక్కు నాకు వున్నాయి. నాక్కావలసింది డబ్బు, డబ్బిచ్చి మీరు కూడ ప్రేమించవచ్చు."

"ఐ. సీ."

"లేకపోతే ఒక సామాన్య బ్యాంక్ ఉద్యోగి ఇంట్లో ఆఫ్రిజ్, ఈ ఫోమ్ బెడ్, ఇంకా ఇతర విలువైన వస్తువులన్నీ ఎలా వచ్చాయనుకుంటున్నారు."

"ఐ. సీ. అయితే మీరు 11 గంటలకు ఎక్కడికి వెళ్ళారో చెప్పరన్నమాట."

"అది చెబితే అతన్ని కూడా వెలుగులోకి లాగవలసి వస్తుంది. అతనికి భార్యా పిల్లలున్నారు. మా స్నేహం వాళ్ళకి తెలిసి అనవసర రభస జరుగుతుంది. అది నాకిష్టం లేదు."

లాల్ ఆమెను తీక్షణంగా చూశాడు.

"కానీ- మీరు ఈ హత్యలో ఇరుక్కుని జైలు పాలు కావచ్చు"

"ఫరవాలేదు. అతని విశ్వాసాన్ని వమ్ము చెయ్యను."

"సరే, అక్కడి కెళ్ళి తిరిగి ఎక్కడికి కొచ్చారు?"

"పార్టీకే."

"ఎన్ని గంటలకి?"

"సుమారు ముప్పావు గంటకి వచ్చాను. అంటే 11.45 కి."

"అయితే 11.00 నుండి 11.45 వరకు మీరు అజ్ఞాత ప్రియుడ్ని కలుసుకున్నారు కాబట్టి, ఆ సమయంలో మీకు ఎలిబీ లేదన్న మాట."

'నేను నిర్దోషిని. నాకు ఎలిబీ అనవసరం.'

"మంచిది. ఆ నలభై అయిదు నిమిషాల కాలం అతని వద్దకు వెళ్ళి రావడానికే వెచ్చించాననుకుంటాను?"

"అవును."

"అంటే - మీరక్కడ వుండలేదా? అసలు పార్టీ మధ్యలో అలా వెళ్ళే అవసరమెందుకొచ్చింది?"

'అతనితో ఒక ముఖ్యమైన విషయం మాట్లాడ వలసి వుంది. వెంటనే మాట్లాడి వచ్చేశాను.'

"తిరిగి పార్టీ కొచ్చారు. తర్వాత?"

'పార్టీ 12 గంటలకు ముగిసింది. వెంటనే ఇక్కడికి బయలుదేరి వచ్చేశాను.'

"ఎలా వచ్చారు?"

"ఆటోలో."

"ఎన్ని గంటలకి చేరుకున్నారు?"

'చెప్పాను-సుమారు ఒంటి గంటకి.'

'ఆశ్చర్యంగా వుంది. ఆటో పంజగుట్ట నుండి బయలుదేరి బాలానగర్ చేరడానికి గంట పట్టిందా?'

'ఆగండి - ఏమిటి-నేనే మన్నాను? మిస్టర్ లాల్-మధ్యలో ఒక చోట ఆగింది."

'ఎందుకు? ట్రాఫిక్ జామ్ అయిందా?'

'ఓహ్! ఆగింది ఆటో కాదు, నేను!'

"మిస్. రేవతి, కంగారు పడకండి. నిదానంగా

చెప్పండి, దారిలో మీరెక్కడ ఆగారు?"

"సనత్‌నగర్‌లో ఒక ఫ్రెండ్ దగ్గర"

'ఎందుకు?'

"వాకు భయం వేసింది!"

"దేనికి?"

"ఉమ-ఉమ-నరేష్ భార్య గురించి భయపడ్డాను."

"ఎందుకు?"

రేవతి అంది, "నరేష్ ఆమె గురించి వింతకథ చెప్పాడు. ఉదయం నేను ఆఫీసు కెళ్తున్న సమయంలో గాభరాగా వచ్చాడు. మా గురించి భార్యకి తెలిసి పోయిం దని చెప్పాడు. మూడు రోజుల్రక్రితం అతనికి నే నొక లాండ్రీ రశీదు ఇచ్చాను. ఆ లాండ్రీలో నేను బట్టలు వేసి చాలా రోజులైంది తెచ్చుకోడానికి రోజూ మర్చి పోతున్నాను. ఈ విషయం తెలుసుకుని నరేష్ ఆ రశీదు తీసుకున్నాడు ...

"అతవేమీ తక్కువ కాదు! నాకు మించిన మతి మరుపు వుంది. మూడురోజులు రశీదు జేబులో పెట్టుకుని అలాగే తిరిగాడు. మొన్నరాత్రి భార్యతో తగవు వచ్చిం దట. ఆమె ఇల్లు విడిచి ఎక్కడికో వెళ్ళిపోయింది. ఈ రోజు మీకు రిపోర్టు చేశానని చెప్పాడు.

"అయితే-మీరు ప్రశ్నలు వేస్తున్నప్పుడు అతనికో అనుమానం వచ్చిందట. మా వ్యవహారం తెలుసుకో డానికే ఉమ అలా వెళ్ళిపోయింది. వెంటనే అతనికి విడిచేసిన షర్టులోని నా లాండ్రీరశీదు గుర్తుకొచ్చి ఇంటి కెళ్ళాడట. ఒకవేళ ఆమె ఆ రశీదు చూసి, దాని ద్వారా నా ఆచూకీ తెలుసుకుందేమో నని భయపడి వెంటనే

లాండ్రీకెళ్ళి కనుక్కున్నాడట.

"ఆ లాండ్రీకి నేను రెగ్యులర్ కస్టమర్ని. నిన్న ఉదయం ఉమ ఆ లాండ్రీలో నా గురించి తెలుసుకుంది ...."

"తర్వాత ?" లాల్ అడిగాడు.

"ఉమకు నా గురించి తెలిసి పోయింది. గనక ఏ క్షణాన్నైనా ఇక్కడికి రావచ్చని భయపడ్డారు."

"అయితే ఏం చెయ్యాలనుకున్నాడు ?"

"ఆమెకోసం సాయంత్రం తాను ఇక్కడ ఎదురు చూస్తానని చెప్పారు. ఆమె వస్తే గొడవ జరక్కుండా ప్రశాంతంగా మాట్లాడి, నచ్చజెప్పి పంపాలనుకున్నాడు"

"ఏమని ?"

'ఆ విషయం ఉదయం చెప్పలేదు. సాయంత్రం ఆరు గంటలకి ఆబిడ్స్ తాజ్‌కి రమ్మన్నాడు.'

'అప్పుడు మీ చేతిలో ఏముంది?'

'సూట్ కేసు.'

"గుడ్. దాన్ని ఏం చేశారు?"

"ఉదయం అతనా సూట్ కేసులో ఇంట్లోంచి తన మాసిన బట్ట తెచ్చి, లాండ్రీకి వేసి, నా బట్టలు తీసికొని ప్లాట్ కొచ్చారు. సాయంత్రం ఆ ఖాళీ సూట్ కేసు తీసుకొని తాజ్‌కి రమ్మన్నాడు. ఆ తర్వాత అతనింటి కెళ్ళి సూట్ కేసు పెట్టేశాడు."

ఆమె మాటలు విని జాన్ కళ్ళు చీకట్లు కమ్మాయి.

"హోటల్‌లో మీరేం మాట్లాడు కున్నారు?

రేవతి అంది, 'మా గురించి-మా స్నేహం గురించి. అతను తన భార్యకు చాలా అన్యాయం చేస్తున్నట్లు

గ్రహించాట్ట! భార్య కళ్ళ ముందున్నంత వరకూ ఏమీ అనిపించలేదు. ఆమె కనిపించక పోయేసరికి ఎక్కడ లేని వాత్సల్యం పుట్టు కొచ్చి బుద్ధులు మార్చుకున్నాడు. మిస్టర్ లాల్, హోటల్‌లో టిఫిన్ పూర్తి చేసే వరకూ అతనేమీ చెప్పలేదు. కాఫీ తాగి కప్పు కింద పెడుతూ నన్ను మర్చిపొమ్మన్నారు!"

"మీరే మన్నారు?"

'నేనే మంటాను! అతని మాటలకి కాఫీ గుటకపడక గొంతు మండింది!'

"ఆ తర్వాత ఒళ్ళు మండిందనుకుంటాను." జాన్ అన్నాడు.

"అది సహజం." రేవతి అంది, "నేను నరేష్‌ని అందరిలా డబ్బు కోసం ప్రేమించలేదు. నరేష్‌లా ఎవరూ నా అవసరాలు గుర్తించరు. నేను అనాధని. నరేష్ తప్ప నా కష్టసుఖాలు తెలుసుకునే వారు లేరు. అతన్ని తన భార్య కంటే ఎక్కువ ప్రేమించాను. అతను భార్యకు విడాకులిస్తే, ఈ నికృష్టపు జీవితం చాలించి అతనితో మనశ్శాంతిగా గడపాలను కున్నాను. కానీ, అతను విడాకులకు ఒప్పుకోలేదు. ఆ రోజుతో మా స్నేహం సమాప్త మని చెప్పాడు. బాగా ఆలోచించ మని చెప్పాను. రాత్రి తను ఫ్లాట్‌లో వుంటానని, నేను పార్టీ నుంచి వచ్చాక వివరంగా మాట్లాడు కుందా మని చెప్పాడు. నేను వెళ్ళి పోయాను."

లాల్ అన్నాడు, "పన్నెండు గంటలకి పార్టీనుండి వస్తూ మీరు సనత్‌నగర్‌లో ఫ్రెండు దగ్గర ఆగారన్న మాట. నిజంగా మీకు ఉమ అంటే భయం వుందా?"

''ఏ భార్యా తన భర్త ప్రియురాల్ని సహించదు. నేనామె కంట బడితే గాయపర్చకుండా వదలదు. అందుకే భయపడ్డాను.''

"ఫ్రెండ్ దగ్గర ఎంతసేపు వున్నారు?''

''10-15 నిమిషాలు. ఇక్కడేం జరిగిందో నాకు తెలీదు. ఉమ వచ్చిందో లేదో కనుక్కుందామని ఫోన్ చేశాను. సమాధానం లేదు. కానీ, వచ్చి చూస్తే ఇక్కడ మీరు-నరేష్-''

"నరేష్ ఇక్కడి కెప్పుడొచ్చాడు?"

"ఎనిమిది గంటలకనుకుంటాను."

''మంచిది. ఈ హత్యమీద మీ అభిప్రాయమేమిటి?''

''ఉమ ఇక్కడి కొచ్చి వుంటుందని మాత్రం చెప్పగలను.

"అంటే, ఆమె హత్య చేసిందా?"

"నాకు తెలియదు."

"వెల్, 11 నుంచి 11-45 వరకు ఎలిబీ చూపడానికి మీ వ్యక్తిగత కారణాల వలన నిరాకరిస్తున్నారు. ఒక వేళ హత్య ఈ మధ్య కాలంలో జరిగి వుంటే మీరు చిక్కుల్లో పడతారు."

'కానీ, మీరు ఉమ ఎలిబీని కూడా చెక్ చెయ్యాలి.'' అంది రేవతి.

లాల్ లేచాడు, "అవును. మీ ఎలిబీ కూడా చెక్ చేస్తాం. పోలీసులకి తెలియచేయకుండా మీరెక్కడికీ వెళ్ళకూడదు. గుడ్‌నైట్."

8

ఇద్దరూ బయటికొచ్చాక లాల్ ప్రక్క ఫ్లాట్ ముందా గాడు. కృష్ణన్ హత్యాస్థలంలో మిగతా తతంగం చూస్తు న్నాడు.

ఇందాక తచ్చాడుతూ కన్పించిన ప్రక్కఫ్లాట్ స్త్రీ తలుపేసుకుని లోపల కూర్చుంది. లాల్ బెల్ నొక్కాడు. కొన్ని క్షణాలు గడిచాక తలుపు తెరచి ఆస్త్రీ కలవరంగా చూసింది.

"హల్లో, ఆంటీ!" అన్నాడు లాల్.

ముఖం చిట్లించిందామె, "ఆంటీ! ఎవరు నీకు ఆంటీ?"

"మీరే!"

"నేనా! ఎవర్నువ్వు? ఏంకావాలి నీకు?"

"మేం పోలీసు మనుషులం-హత్య గురించి మాట్లా డాలి"

ఉలికి పడిందామె, "ఏం మాట్లాడాలి? నాకేం తెలుసు?"

"ప్రక్కఫ్లాట్‌లో హత్య జరిగింది. మీరిందాక మాటి మాటికీ తొంగి చూశారు-మిమ్మల్ని నేను చూశాను."

'ఓ! ఇలావచ్చి కూర్చో, నీకు చెబుతాను.'

'చెప్పండి.'

"హత్య ఎవరు చేశారో నాకు తెలుసు."

"ఎవరు?"

"ఒక అమ్మాయి."

'అమ్మాయా? ఎన్నేళ్ళు?'

"నాకు యాభైఏళ్లు. పాతికేళ్ళ అదనైనా నాకష్టమే!"

లాల్ ముందుకు వంగాడు, "ఆమెనెలా చూశారు? ఎప్పుడు చూశారు?"

ఆమె అంది, 'తొమ్మిదిన్నరకి నేను బయట నిలబడి మీ అంకుల్ కోసం ఎదురు చూస్తున్నాను. ఇంతలో ఆమె కన్పించింది. గాభరాగా వచ్చి రేవతి ఫ్లాట్ బెల్ నొక్కింది. ఫ్లాట్‌లో రేవతి లేదు. గంటసేపటి నుంచి ఎవరో మనిషి వున్నాడు. అతను తలుపు తెరిచాడు. ఆమె లోపికెళ్ళింది. మరుక్షణం పెద్దగా అరుపులు విన్పించాయి....'

'ఆ తర్వాత?'

'నేను తలుపు వేసుకుని లోపల వింటున్నాను. దాదాపు పది నిమిషాలు గొడవ జరిగాక సద్దు మణిగింది.'

'ఎన్ని గొంతులు విన్పించాయి?'

'రెండు; ఒక ఆడ-ఒక మగ.'

'ఆ తర్వాత?'

'నాకు తెలియదు. నేను బయటి కెళ్ళలేదు. బహుశ ఆమె వెంటనే వెళ్ళి పోయిందను కుంటాను. రేవతి గురించి ఇక్కడెవరికీ సదభి ప్రాయం లేదు. మేమంతా కలసి ఆమెని తరిమేయాలను కుంటున్నాము....'

'ఆ తర్వాత మీ కేమీ చప్పుళ్ళు విన్పించలేదా?'

'లేదు.'

'కేక-లేదా, కనీసం ఒక చిన్న మూల్గు....'

'లేదు! లేదు! అలాటి దేమీ లేదు.'

'ఆమెని సరిగ్గా 9.30 కి చూశానని నమ్మకంగా చెప్ప

గలరా?'

"ఆమెని సరిగ్గా 9.30 కి చూశాను-పొరపాటు లేదు."

'ఆమె చేతిలో ఏముంది?'

"వట్టి చేతులతో వచ్చింది."

'ఆమె ఎలా వుంటుంది?'

'తెల్లగా వుంటుంది. గుండ్రటి కళ్ళు, నొక్కుల జుత్తు. ఆకు పచ్చ చీర కట్టుకుంది.....'

లాల్ నవ్వుతూ చూసి, జేబులోంచి ఒక ఫోటో తీసి ఆమెకు చూపించాడు.

తలూపిందామె, 'అవును, నేను చూసింది ఈమే.'

9

మర్నాడు - ఆదివారం మధ్యాహ్నం ఇన్‌స్పెక్టర్ కృష్ణన్, డాక్టర్ రఘునాధ్‌తో ఏజెన్సీ ఆఫీసులో ప్రవేశించాడు. లాల్ ఆహ్వానించాడు.

సుమారు గంటసేపటి నుంచీ లైబ్రరీలో డాక్టర్ లీమాయిన్ స్నైడర్ - 'హామిసైడ్ ఇన్వెస్టిగేషన్' గ్రంథం తిరగేస్తున్న జాన్, ఆఫీసు గదిలో మాటలు విన్పించడంతో బయటికి వచ్చాడు.

'మిస్టర్ లాల్! ఇంత సింపుల్ కేసు నా అనుభవంలో ఎప్పుడూ తటస్థపడ్లేదు!' అంటున్నాడు కృష్ణన్, విలాసంగా సిగరెట్ తాగుతూ, 'జరగని హత్య గురించి మీరు లేనిపోని అనుమానాలు కల్పించుకుని తల బద్దలు చేసుకున్నారు గానీ - జరిగిన హత్యను నేను చిటికెలో తేల్చి పారేశాను.'

'ఏం చేశారు?' లాల్ అడిగాడు.

'మీరు చెప్పిన ప్రకారం ఉమను కస్టడీలోకి తీసుకున్నాను. ఆమె ఏమీ చెప్పడం లేదు. విరిప్తంగా చూస్తూ, ఒక్క ముక్కలో, 'నాకేమీ తెలియదు, నేనేమీ చెయ్య లేదు' అంటోంది. అయితే నిన్న రాత్రి తొమ్మిదిన్నరకి రేవతి ప్లాట్‌కి వెళ్ళి భర్తతో పోట్లాడిన విషయం ఒప్పుకుంది. రేవతి ఎలిబీ చెక్ చేశాను. ఆమెకు బలమైన ఎలిబీ వుంది. పోలీస్ ఇన్‌స్పెక్టర్ ఆమెకు సాక్ష్యం.

'ఇన్‌స్పెక్టర్ రావ్, రేవతి నిన్న సాయంత్రం ఏడు గంటలకు తమ యింట్లో జరిగిన పార్టీకి వచ్చి, రాత్రి పన్నెండు గంటల వరకు వున్నట్లు స్టేట్‌మెంట్ ఇచ్చాడు-అయితే పదకొండు గంటల నుండి నలభై ఆయిదు నిమిషాలు సేపు మినహాయించి, మిగతా సమయమంతా ఆమె తన సమక్షంలోనే వున్నట్లు చెప్పాడు. ఆ 45 నిమిషాల సేపు ఆమె వెళ్ళి వచ్చిందట-ఎక్కడికి వెళ్లిందో చెప్పలేదట.

'పన్నెండు గంటలకు పార్టీ ముగిశాక ఆమె ప్లాట్‌కు వెళుతూ, దారిలో సనత్‌నగర్‌లోని తన ఫ్రెండ్ మిస్ రూప ఇంటి కెళ్ళింది. అక్కడ పావు గంట వుండి, ప్లాట్‌కి ఫోన్ చేసి, రెస్పాన్స్ రాకపోవడంతో బయలుదేరి వచ్చేసింది. ఆమె సుమారు ఒంటి గంటకు ప్లాట్ చేరుకుంది.

"ఇక- పోస్ట్‌మార్టమ్ నిర్వహించిన డాక్టర్ రఘునాద్ హత్య నిన్నరాత్రి ఎనిమిది గంటల నుండి పది గంటల మధ్యకాలంలో జరిగిందని నిర్ణయించారు."

"వెరీ వెల్!' అన్నాడు లాల్.

'హత్య 8 నుండి 10 మధ్య జరిగింది కాబట్టి, ఆ

సమయంలో అనుమానితులిద్దరూ ఎవరెక్కడున్నారో ఆలోచిస్తే- రేవతి పార్టీలో వుంది, ఉమ తొమ్మిదిన్నరకి ఫ్లాట్ కి వచ్చింది."

'దటీజ్ రైట్"

'ఆ సమయంలో రేవతి పార్టీలో వున్నట్లు ఎలిబీ వుంది. కనుక ఆమె 11-00నుండి 11-45 వరకు ఎక్కడ వుందన్నది మనకనవసరం - ఆ సమయంలో హత్య జరగ లేదు కాబట్టి. ఆమె స్టేట్ మెంటు ప్రకారం ఆ సమయంలో ఆమె అజ్ఞాత ప్రియుడ్ని కలుసుకుంది.

'రాత్రి 9-30కి ఉమ రేవతి ఫ్లాట్ కి వచ్చినట్లు ప్రక్క ఫ్లాట్ స్త్రీ మిసెస్ కైలాసం సాక్ష్యం వుంది. ఆమె ఉమను గుర్తించింది. ఆమె కథనం ప్రకారం ఉమ లోని కెళ్ళి అక్కడున్న మనిషితో పోట్లాడింది. అతనెవరో మనకు తెలుసు: హతుడు, నరేష్- ఉమ భర్త. హత్యా యుధం కత్తి ఉమ తమ ఇంట్లోదేనని గుర్తించింది. ఆమె ఆ కత్తితో భర్త వీపులో పొడిచి చంపింది.

'మొన్న ఉదయం ఉమ ఇంటి నుండీ అదృశ్యమై హోటల్ పారడైజ్‌లో బసచేసింది ఆమె సూట్ కేసుతో వచ్చిందని హోటల్ స్టాఫ్ కథనం. రూం బుక్ చేసు కున్న రోజు పగలంతా ఆమె గదిలోనే వుంది, రాత్రి బయట కెళ్ళి వచ్చింది. బహుశ రేవతి ఫ్లాట్ కెళ్ళి భర్త కోసం చూసిందను కుంటాను-ఆ రాత్రి రేవతి నరేష్‌తో సినిమా కెళ్ళింది.

'నిన్న రాత్రి కూడా ఆమె అలాగే బయట కెళ్ళింది. అప్పుడు సమయం సుమారు 8:30. తిరిగి ఆమె పద కొండు గంటలకి ఆందోళనగా వచ్చి రూం ఖాళీ చేసి

వెళ్ళి పోయింది. అంటే - ఆమె హోటల్ నుంచి ఫ్లాట్ కెళ్ళి, భర్తతో పోట్లాడి, కత్తితో పొడిచి, తిరిగి హోటల్ కొచ్చి, రూం ఖాళీ చేసి వెళ్ళి పోయింది.'

కృష్ణన్ చెప్పడం ఆపి, గర్వంగా చూసి, భుజా లెగ రేశాడు.

లాల్ అన్నాడు, 'అవును. ఈ కేసులో చిక్కులేమీ లేవు'

'దటీజ్ రైట్. భర్తని హత్యచేసి ఆమె ఇంటికెళ్ళి స్నానం చేసి చక్కగా ముస్తాబైంది! దీన్నిబట్టి ఆమెకు భర్తమీద ఎంత కోపం, కసి వున్నాయో వూహించవచ్చు. రేవతి కథనం ప్రకారం సూట్ కేసూ, బట్టల గురించి చెప్పింది నిజమని తెలుసుకున్నాను. దట్సాల్, మిస్టర్ లాల్. ఇక ఈ కేసు ఫైలు సిద్ధం చేసి పబ్లిక్ ప్రాసి క్యూటర్ కి పంపుతాను." అన్నాడు కృష్ణన్.

లాల్ తలూపాడు. "విత్ ప్లెజర్! ఈ కేసులో హత్య చెయ్యబడిందనుకున్న మనిషే హత్య చేసింది!"

"జస్ట్ ఎ మినిట్ ప్లీజ్!" జాన్ అన్నాడు.

కృష్ణన్ తలతిప్పి చూశాడు, "ఏమిటి?"

"హత్య ఎలా జరిగింది?"

"చెప్పాను - కత్తితో"

"ఎప్పుడు జరిగింది?"

"అదికూడ చెప్పాను-పోస్టుమార్టమ్ రిపోర్టు ప్రకారం నిన్నరాత్రి 8-00 నుండి 10-00 గంటల మధ్య జరిగింది."

'అప్పుడు హతుడు ఏం చేస్తున్నాడు?'

'అంటే?'

జాన్ అన్నాడు. 'శవం మనకు బాత్ రూంలో కన్పిం

చింది. శవాన్నిబట్టి చూ స్తే హత్య జరిగినప్పుడు హతుడు స్నానం చేస్తుండాలి-లేదా, స్నానాని కుపక్రమిస్తుండాలి. అంతేనా?'

'నో, నో-మిస్టర్ జాన్. హత్య జరక్క ముందు హతుడికీ, హంతకురాలికీ మధ్య వాగ్వివాదం జరిగింది. హంతకురాలు వచ్చినప్పుడు హతుడు తలుపు తెరిచాడని మరువకండి. అప్పుడతను స్నానం చేస్తుండే వీలులేదు. అతని ఒంటి మీద దుస్తులున్నాయి. వాగ్వివాదం జరిగాక హంతకురాలు అతన్ని కత్తితో పొడిచి, ఆ తర్వాత దుస్తులు ఒలిచి, వంటి మీద కేవలం అండర్ వియర్‌తో తీసి కెళ్ళి స్నానాల గదిలో పడేసింది.'

'అలా ఎందుకు చేసింది? ఏమిటి ఉద్దేశం?'

'హంతకురాలి ఉద్దేశ్యంలో ప్రత్యేకమైన కారణ ముండాలి. అది మనకు తెలియదు. బహుశ రక్తస్రావం ఎక్కువ కావడంవల్ల బాత్ రూంలో పడేసి షవర్ తిప్పి వుంటుంది-షవర్ నీటిలో రక్తంకొట్టుకుపోతుంది. లేదా, హత్యాయుధం కత్తి తిరిగి హతుని శరీరంనుండి తొలగించడంలో విఫలమై-వేలిముద్రల భయంతో శవాన్ని బాత్ రూమ్‌లో చేర్చి వుండవచ్చు. షవర్ నీటిలో కత్తిమీద వేలిముద్రలు కొట్టుకుపోతాయి. లేదా-హత్య స్నానం చేస్తున్నప్పుడు జరిగిందని భావించాలని అలాచేసి వుండ వచ్చు.'

'హతుని దుస్తులు బాత్ రూంలో స్టాండుపైన వున్నాయి కదూ?'

"అవును. షర్టు, ప్యాంటు వున్నాయి."

"బనియన్ ?"

'లేదు.'

"ఏమైంది?"

"హత్య జరిగినపుడు హతుడు బనియన్, ప్యాంటు మీద వున్నాడనుకుంటాను. మిస్టర్ జాన్, హత్యా సమయంలో నరేష్ స్నానం చెయ్యడంలేదు, స్నానానికి ఉపక్రమించడమూలేదు. అందుకు నిదర్శనం: బాత్‌రూంలో టవల్‌లేదు. టవల్ లేకుండా స్నానానికి ఎవరూ వెళ్ళరు. ఓ. కే. మీరు బనియన్ గురించి అడిగారు. అది హంతకుడు మాయంచేసి వుంటుంది-దానిమీద కత్తిపోటు వుంటుంది కాబట్టి."

'షర్టుమీద కత్తిపోటు వుందా?'

'లేదు. వుంటే, అదికూడా మాయమయ్యేది.'

లాల్ కల్పించుకున్నాడు, 'వెల్, జాన్. నువ్వు కేసుని క్లిష్టంగా మారుస్తున్నావు. నువ్వు ఏ గమ్యం చేరుకోవాలని ఇలా వాదిస్తూన్నావో నాకు తెలియదు. హత్య ఎవరు ఎలాచేశారో స్పష్టంగా తెలిపోతోంది. అందుకు బలమైన ఆధారాలున్నాయి. పైపైన తేలిపోతున్న ఈ కేసుని నువ్వు లోతుగా తవ్వి గజిబిజిచేసి-'

జాన్ అడ్డంగా తలూపాడు, "ఈ హత్య మీద మీ అభిప్రాయాలన్నీ పూర్తిగా సర్కమ్‌స్టేన్షియల్ ఎవిడెన్స్ మీదే ఆధారపడి వున్నాయి."

"సర్కమ్ స్టేన్షియల్ ఎవిడెన్స్ బలంగా వుంది." అన్నాడు లాల్.

"సర్కమ్ స్టేన్షియల్ ఎవిడెన్స్ ఎంత బలంగా వున్నా దానిమీద ఆధారపడి నిర్ణయాలు చెయ్యడం నింది

తుని విషయంలో న్యాయం చెయ్యడం కాదు."

"ఒక దశలో పరిస్థితులు మనిషిని హంతకుడ్ని చేసినా, దురదృష్టవశాత్తు ఆ పరిస్థితులే మరో దశలో పూర్తిగా వ్యతిరేకంగా కన్పిస్తే, శిక్షకు పాత్రుడైన నిందితుడికి ఎలాటి నష్టపరిహారం చెల్లిస్తారు? హత్య కేసులో పూర్తిగా పరిస్థితుల పైన ఆధారపడి నిర్ణయాలు చెయ్యడం సరికాదు-సాక్ష్యాధారాల్ని చూడాలి."

'ఈ కేసులో మనం ఏ సాక్ష్యాధారాల్ని విస్మరించాం?

'ముందు నేను మీతో కొన్ని విషయాలు చర్చించాలి. అన్నాడు జాన్, డాక్టర్ వైపు తిరిగి.

డాక్టర్ తలూపాడు; 'చెప్పండి?'

జాన్ చెప్పాడు:

'హంతకురాలు తన ఇంట్లోని కత్తితో హతుడి దగ్గరికి వచ్చింది కాబట్టి హత్య చెయ్యాలని నిర్ణయించుకుని వచ్చి వుండాలి. వెల్, ఇద్దరు వ్యక్తుల మధ్య వాగ్వివాదం జరుగుతున్నప్పుడు వాళ్లు అభిముఖంగా వుంటారు. ఈ కేసులో హతుడు-హంతకురాలు ఎదురెదురుగా నిలబడి వున్నారనుకుందాం; వాగ్వివాదం తారా స్థాయికి చేరుకుని, ఉద్రేకం పట్టరాని స్థితికిహంతకురాలు చేరుకుంటే, ఆమె కత్తితో ఎక్కడ దాడి చేస్తుంది?'

'అభిముఖంగా వుంటారు కాబట్టి ఛాతీ మీద.'

'కరెక్ట్. హంతకురాలు హత్య చెయ్యాలని నిశ్చయించుకుని వచ్చింది కాబట్టి, హతుడు చచ్చి తీరాలి కాబట్టి, గురి చూసి గుండెలో పొడుస్తుంది. అప్పుడేమవుతుంది?'

"తక్షణం-చావు-ఆగండి-కేక వెలువడుతుంది."

"వెరీ గుడ్, డాక్టర్. కానీ కేక ఎవరికీ వినిపించ లేదు ఈ కేసులో. మీ అభిప్రాయం?"

'హంతకురాలు నోరు మూసి వుండాలి.'

'హంతకురాలంటే స్త్రీ అని గమనించండి. శారీరకంగా ఆమె అశక్తురాలు. హతుడి నోరు మూసి కత్తిదించే లోపల బలిష్ఠుడైన పురుషుడు ఆమెను విదిల్చి కొట్టి దూరంగా నెట్టేస్తాడు. అప్పుడు నోరు మూసే అవకాశం లేకపోగా, కత్తి దిగబడుతుంది; కేక వెలువడుతుంది.'

"కానీ-ఈ కేసులో కత్తి వీపులో దిగింది. అంటే హంతకురాలు నోరుమూసే అవకాశం లేదు. క్షణికా వేశంలో హత్య చేస్తున్నప్పుడు కొన్ని అతి సామాన్య జాగ్రత్తల్ని విస్మరించడం జరుగుతుంది. ఈ హత్యలో హతుడు వెనక్కి తిరిగి నడుస్తున్నప్పుడు లేదా-వెనక్కి తిరిగినప్పుడు-హంతకురాలు కత్తితో వీపులో పొడిచింది. అప్పుడు కచ్చితంగా కేక వినపడాలి!"

'నాకేమీ అర్థం గావడంలేదు!' అన్నాడు డాక్టర్.

"ఇందులో అర్థంగానిదేమీ లేదు. హతుడినుండి కేక వెలువడలేదంటే అతను స్పృహలో లేదని నా అనుమానం. ఏమంటావు లాల్?"

లాల్ అన్నాడు, "హతుడు స్పృహ తప్పినట్లు దాఖలా లేమీలేవు కదూ డాక్టర్?"

"లేవు. హతుడు తీసుకున్న ఆహారం పరీక్షించాను. ఊపిరితిత్తుల్ని పరిశీలించాను. హతుడికి స్పృహ పోగొట్టే ఎలాటి పదార్థం ఇవ్వబడలేదు."

"సరే, మీరు శవాన్ని ఒంటిగంట ప్రాంతాల షవర్

సీటి క్రింద చూశారు. అప్పుడు దానిరంగు ఎలావుంది?

'నీలిరంగులోకి మారుతోంది.'

'మరణకాలాన్ని 8:00 గంటల నుండి 10:00 గంటల మధ్య నిర్ణయించారు. అంటే రెండు గంటలు నిర్ణయించారు?"

"అవును."

"అది మూడు గంటలెందుక్కాకూడదు?"

"తగిన కారణా ల్లేవు. నేను ప్రతి అంశాన్ని క్షుణ్ణంగా పరిశీలించాను. శవం వున్న స్థలం ఉష్ణోగ్రతను కూడా నా పరిశీలనలో పరిగణనలోకి తీసుకున్నాను. ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ హత్యా సమయం రెండు గంటల వ్యవధిని దాటదు."

"శవం నీటిలో తడుస్తోందని మీకు తెలుసు. దాని వల్ల శవం ఉష్ణోగ్రత మీరు నిర్ణయించిన సమయానికి తగ్గిపోలేదని ఎలా చెప్పగలరు?"

డాక్టర్ అన్నాడు, "అంతర్గత ఉష్ణోగ్రత వేరు, బాహ్య ఉష్ణోగ్రత వేరు. మీరు రోజల్లా నీటిలో ఈత కొట్టినా మీ అంతర్గత ఉష్ణోగ్రతలో మార్పు రాదు-జబ్బు చేస్తే తప్ప."

జాన్ ఒక్క క్షణం ఆలోచించి, హఠాత్తుగా లేచి టేబుల్ మీద గుద్దాడు.

"జస్ట్ ఎ మినిట్-జస్ట్ ఎ మినిట్-డాక్టర్, శవాన్ని చల్లవరిస్తే ఉష్ణోగ్రత త్వరితంగా తగ్గిపోయి హత్యా సమయం వెనక్కి వెళుతుంది కదూ?"

"వాటీజ్ దిస్ నాన్సెన్స్ ఇన్స్పెక్టర్!"

"ఇన్స్పెక్టర్ ఏమీ చెప్పలేరు. నేను చెప్తాను

వినండి : హత్య జరిగాక శవం చల్లబరచబడింది. బహుశ ఫ్రిజ్‌లో వుంచబడింది. అప్పుడు శవం బయట వున్నప్పటి వాతావరణంకంటే, మానవశరీరం తట్టుకోలేని ఫ్రిజ్ వాతావరణానికి దాని ఉష్ణోగ్రత కాలాన్ని బట్టి కొన్ని డిగ్రీలకి పడిపోతుంది. ఇది ఈ కేసులో గుప్తంగా ఉన్న పాయింట్.

"హంతకుడు శవం ఉష్ణోగ్రతను తగ్గిస్తే హత్యా సమయాన్ని నిర్ణయించడంలో డాక్టర్ పొరబడతాడు. హత్యా సమయాన్ని మార్చేసి ఎలిబీ కాపాడుకోడానికిదొక టెక్నిక్."

అందరూ ముఖాలు చూసుకుని, తిరిగి జాన్‌ని చూశారు - చెప్పమన్నట్టు.

జాన్ అన్నాడు: "ఇప్పుడీ కేసు చాలా సులభంగా తెలిపోతోంది। ఇందులో తికమక ఏమీ లేదు. జరిగిందల్లా ఏమిటంటే - నిన్న రాత్రి రేవతి 11-00 గంటలకు పార్టీ నుంచి వచ్చి ఫ్లాట్‌లో నరేష్‌ని చంపి, శవాన్ని ఫ్రిజ్‌లో పడేసి, తిరిగి పార్టీకెళ్ళి, పార్టీ ముగిశాక తిరిగి ఫ్లాట్‌కి వచ్చి, ఫ్రిజ్‌లోంచి శవాన్ని తీసి బాత్‌రూంలో పడేసి, సనత్‌నగర్‌లో ఫ్రెండ్ దగ్గరికివెళ్ళి, మళ్ళీ ఒంటిగంటకు ఫ్లాట్‌కి చేరుకుంది."

"ఏమిటాధారం ?" కృష్ణన్ అడిగాడు.

'నిన్న సాయంత్రం ఆమె నరేష్‌ని హోటల్‌లో కలుసుకున్నప్పుడు ఇద్దరి మధ్య విభేదాలొచ్చాయి. నరేష్ ఆమె స్నేహానికి తిలోదకాలివ్వడానికి నిశ్చయించుకున్నాడు. ఆమె అంతకు ముందు నుంచి అతని భార్య చేత విడాకు లిప్పించి తాను అతని భార్య కావాలని

కలలుకంటోంది. కానీ నరేష్ అందుకు సిద్ధంగా లేడు.

'నిన్న సాయంత్రం నరేష్ తనని మర్చి పొమ్మని చెప్పినప్పుడు-అతనితో ఆమె వూహించుకున్న బంగారు జీవితం కొలిమిలో కరిగి మట్టి పాలయిందని గ్రహించింది.'

'అందుకామె తమ రహస్యం అతని భార్యకు వెల్లడి చేస్తానని బెదిరించలేదు. తనను దక్కని నరేష్ ఇంకెవరికీ దక్క కూడదని అనుకుంది.

'ఈ మోటివ్‌కు ఆధారంలేదు.' జాన్ ఇంకా కొనసాగించాడు, 'ఇది కేవలం నా లాజికల్ ఎక్స్‌ప్లనేషన్. ఆమె మోటివ్‌తో నాకు నిమిత్తంలేదు. ఆమె హంతకురాలని నిరూపించడం నాధ్యేయం.'

"కానీ ఎలా నిరూపిస్తారో అర్థం గావడంలేదు!" కృష్ణన్ దిగులుపడ్డాడు.

జాన్ నవ్వాడు. "విన్న సాయంత్రం నరేష్, రేవతితో తమ-ప్రేమ వ్యవహారంలో పరిష్కారం సాధించాక-రేవతికి తన భార్య నుండి అపదను తొలగించడానికి ఫ్లాట్ కెళ్ళాడు.

"అతని లవ్‌స్పాట్ గురించి భార్యకు తెలుసు. ఆమె ఏక్షణాన వూడిపడి రేవతి జడ పట్టుకొని వీపు వాయిస్తుందోనని భయపడ్డాడు. అందువల్ల ఆమె వచ్చినప్పుడు తానొక్కడు వుండి - గొడవ జరక్కుండా మాట్లాడి, తానిక రేవతిని మర్చి పోతున్నట్లు ప్రామిస్ చేసి, విడాకుల ప్రయత్నం మాన్పించాలనుకున్నాడు.

'నరేష్, రేవతిని కాపాడాలని ఫ్లాట్ కెళితే, రేవతి అతన్ని చంపెయ్యాలన్న ఆలోచనతో పార్టీ కెళ్ళింది.

ఆ రాత్రి ఉమ ఫ్లాట్‌కి వస్తుందని ఆమెకు తెలుసు. ఈ అవకాశం ఉపయోగించుకుంటే హత్యచేసి బయటపడ్డమే గాక, దాన్ని ఉమ మీదకు మళ్ళించవచ్చు.

'అయితే తను నరేష్‌ని చంపే సమయానికి ఉమ అతన్ని కలుసుకుని వుంటుందో లేదో ఆమె తెలుసుకో దలచలేదు. ఒకవేళ ఉమ ఫ్లాట్‌కు రాకపోయినా, తను సృష్టించే ఆధారాలవల్ల, తను స్టేట్‌మెంట్‌వల్ల, ఇంకా ఎలిబీతో-ఉమ ఫ్లాట్‌కి వెళ్ళిఉంటుందని పోలీసులకి నమ్మకం కలిగిస్తుంది.

'నిన్నరాత్రి ఆమె 11-00 గంటలకి పార్టీనుంచి బయలుదేరి, రహస్యంగా నరేష్ ఇంటికెళ్ళి, అక్కడ నుంచి కత్తి తీసుకుని, తన ఫ్లాట్‌కి వచ్చింది - ఎవరి కంటబడకుండా.'

'ఆ తర్వాత ?' అడిగాడు కృష్ణన్.

జాన్ వివరించాడు. 'ఆమె ఫ్లాట్‌లో ప్రవేశించినప్పుడు పడగ్గదిలో నరేష్ బెడ్‌మీద అభిముఖంగా నిద్రిస్తుండవచ్చు. అప్పుడాతని వొంటిమీద కేవలం ప్యాంటు వుండాలి. ఆమె శబ్దం కాకుండా బెడ్ దగ్గర కొచ్చి కత్తితీసి, అదే క్షణంలో నరేష్ తలను తలగడకేసి నొక్కిపట్టి, కేక వెలువడకుండా కత్తితో వీపులో పొడిచింది.

'కత్తి దిగబడి నరేష్ అరిచే వీలులేక గట్టిగా మూల్గి వుంటాడు. అది ఎవరికీ విన్పించదు. మిసెస్ కైలాసం అప్పుడు కచ్చితంగా నిద్రలో వుంటుంది. కత్తి దిగబడిన నరేష్ గిలగిల తన్నుకున్నాడు. రేవతి కత్తి వదిలేసి శక్తి కొద్దీ అతన్ని ముఖాన్ని రెండు చేతులతో తలగడకేసి

నొక్కి పట్టివుంచి-ప్రాణం వదిలేవరకు కాచుకుంది.

"నరేష్ చనిపోయాక కత్తిగాయంనుంచి వెలువడ్డ రక్తాన్ని ఆమె ఏదూదితోనో పీల్చుకునేలా చేసి వుండాలి. బ్లీడింగ్ ఆగేవరకూ వేచిచూసి, వొంటిమీది ప్యాంటు తీసేసి, అండర్ వియిర్‌తో శవాన్ని ఫ్రిజ్‌లో షెల్ఫ్‌లు తొలగించి చేర్చింది.

"త్వరత్వరగా రక్తం మరకల్ని శుభ్రంచేసి, బెడ్ మీద దుప్పటి తీసేసి, తిరిగి పార్టీకి చేరుకుంది.

"పార్టీ 12:00 గంటలకు ముగిశాక వెంటనే మళ్ళీ ఎవరికంట పడకుండా ఫ్లాట్‌కి వచ్చి సుమారు గంటసేపు ఫ్రిజ్‌లోవున్న శవాన్నితీసి బాత్‌రూంలో పడేసి, షవర్ తిప్పింది. అప్పుడు సనత్‌నగర్‌లో ఫ్రెండ్ దగ్గరకు వెళ్ళింది."

"శవాన్ని, బాత్‌రూంలో ఎందుకు పడేసింది ?"

"వెల్ ! ఇదేప్రశ్న మిమ్మల్ని అడిగాను, ఇన్‌స్పెక్టర్. అప్పుడు మీరిచ్చిన సమాధానం వేరు. ఇప్పుడు నేనిస్తున్న సమాధానం వేరు: ఫ్రిజ్‌లోని శవాన్ని బాత్‌రూంలో గాక ఫ్లాట్‌లో మరెక్కడ పడేసినా ఉత్పన్నమయ్యే సందేహాలు రెండు : ఒకటి-రక్తం ఏమయ్యింది రెండు-శవం ఎందుకు చల్లగావుంది ?

'ఈ సందేహాలు మనకొస్తే హత్యలోని మర్మం ఇట్టే బయట పడుతుంది. కాబట్టి ఆమె శవాన్ని బాత్‌రూంలో పడేసి షవర్ తిప్పింది. అప్పుడు మనం శవాన్ని చూసి : స్నానం చేస్తున్నప్పుడు హత్య జరిగింది-షవర్ నీటిలో రక్తం కొట్టుకు పోయింది-నీటిలో తడవటం వల్ల శవం చల్లబడింది అని ఆలోచిస్తాం. కానీ, ఆమె ఒక పొర

పాటు చేసింది : బాత్‌రూంలో టవల్ పెట్టలేదు."

'ఇదంతా కేవలం మీ వూహాపైన ఆధారపడి వుంది.'

'అవును, ఉమ తొమ్మిదిన్నరకి ఫ్లాట్‌కి వచ్చి భర్తతో కొట్లాడి వెళ్ళి పోయింది. రేవతి పదకొండు గంటల ప్రాంతాల నరేష్‌ని హత్య చేసి సుమారు గంట సేపు ఫ్రిజ్‌లో శవాన్ని చల్లబరచడం వలన ఉష్ణోగ్రతలో మార్పు వచ్చి డాక్టర్ మరణకాలాన్ని రెండు గంటలు వెనక్కి కొలిచారు.

'దురదృష్టవశాత్తు ఈ సమయంలోనే ఉమ వచ్చింది గనుక ఆమె సులువుగా హంతకురాలై పోయింది.'

'కానీ, మిస్టర్ లాల్, మీ వాదనకు ఆధారాలు కావాలి.'

"అల్‌రైట్, అయితే పదండి."

"ఎక్కడికి?"

'రేవతి ఫ్లాట్‌కి. ఆమె ఫ్రిజ్ తెరిచి చూద్దాం.'

'నమ్మకమేనా?'

'నమ్మకమే!'

లాల్ అన్నాడు, 'అక్కడేమీ లేకపోతే - యూ విల్ బి కిక్డ్ అవుట్!'

10

ఇన్‌స్పెక్టర్ బాలకృష్ణన్, డాక్టర్ రఘునాథ్‌లతో సహా డిటెక్టివ్ లాల్ రేవతి ఫ్లాట్‌లో ప్రవేశించారు. ఆమె నెత్తురు చుక్కలేని ముఖంతో ఆహ్వానించింది.

అందరూ బెడ్‌రూంలోకి నడిచి ఫ్రిజ్ దగ్గర ఆగారు.

జాన్, రేవతి వేపు తిరిగి అన్నాడు, "మీరు ఎక్కడికీ వెళ్ళకూడదు. ఆ కుర్చీలో కూర్చొండి."

రేవతి తలూపి కూర్చుంది.

కృష్ణన్ అన్నాడు, "ఆల్ రైట్ జాన్, మీరు తెరవమంటున్నది ఈ ఫ్రిజ్ నేనా ?"

'ఇక్కడ వున్నది ఒక్కటే ఫ్రిజ్, కదూ రేవతీ ?'

కృష్ణన్ మళ్ళీ అన్నాడు, "ఈ ఫ్రిజ్‌లో శవం ఉంచబడిందని మీరనుమానిస్తున్నారు కదూ ?'

'ఈ ఫ్రిజ్ శవంవుంచడానికిసరిపోతుంది, కదూడాక్టర్?'

డాక్టర్ తలూపాడు.

కృష్ణన్ ఫ్రిజ్ తెరిచాడు 'మిస్టర్ జాన్, శవం ఇందులో వుంచబడిందని రుజువేమిటి ?'

జాన్ ఫ్రిజ్‌లోకి చూశాడు. కృష్ణన్, డాక్టర్, లాల్ కూడా చూశారు.

ఫ్రిజ్‌లో నీటి సీసాలు, రెండు కోక్ బాటిల్స్, గుడ్లూ, ఏవో మందులూ, పళ్లూ వగైరా, నాలుగైదు ఐస్‌క్రీమ్ పేపర్ కప్పులూ వున్నాయి.

జాన్ కళ్ళు చిన్నవి చేసి ఐస్‌క్రీం కప్పుల్ని పరీక్షగా చూశాడు. అందులో ఒకదాన్ని అందుకొని, కిచెన్‌లోకెళ్ళి ఒక స్పూను, పళ్లెంతో తిరిగి వచ్చాడు.

అందరూ అతన్ని శ్రద్ధగా గమనిస్తున్నారు.

జాన్ కప్పులోని ఐస్‌క్రీము స్పూనుతో పళ్లెంలో వేసి అందరికీ చూపించాడు.

'దీన్ని చూస్తే మీకేమర్థమవుతోంది ?'

'మాకేమీ అర్థం గావడం లేదు !' అన్నాడు కృష్ణన్.

'మాకు అర్థం గావడం లేదు.' అన్నాడు లాల్.

జాన్ అన్నాడు: 'ఈ ఐస్ క్రీము ద్రవీభవించి, తిరిగి ఘనీభవించింది. స్ఫటికాలుగా ఎలా గడ్డ కట్టిందో చూస్తున్నారా?'

అందరూ తలలూపారు.

'ఉష్ణోగ్రత మార్పువల్ల ఐస్‌క్రీము కరిగి, తిరిగిదానికి మొదటి ఉష్ణోగ్రత లభించినప్పుడు, దాని మౌలిక రూపం మారిపోయి ఇలా స్ఫటికాలుగా గడ్డ కడుతుంది. ఇది నిత్య జీవితంలో మనం తరచు చూసే సామాన్య విషయం.

'దటీజ్ రైట్.' తలూపి అన్నాడు కృష్ణన్.

'ఈ ఐస్ క్రీము కరగకుండా వుంటే సమస్థితిలో మృదువుగా వుండేది.' స్పూనుతో కెలుకుతూ అన్నాడు జాన్, "కాని, కరిగి తిరిగి గడ్డ కట్టడం వలన ఇలా చిన్న చిన్న ముక్కలుగా విడిపోయింది_దీనిరుచి కూడా మారి పోతుంది. ఘనపరిమాణంలో కూడా మార్పు వస్తుంది. వెల్....మరో కప్పు అందుకోండి!'

కృష్ణన్ ఫ్రిజ్‌లోంచి మరో కప్పు అందుకున్నాడు. అందులోకూడా ఐస్‌క్రీము అలాగే వుంది. మిగతా కప్పుల్లో కూడా అలాగే వుంది.

'విచిత్రంగా వుంది! ఇలా ఎందుకు జరిగింది?'

'బహుశ ఫ్రిజ్ చెడిపోయి వుండవచ్చు' అన్నాడు లాల్.

'కాదు. వాటిని బయటికి తీసి, కొంత సేపటి తర్వాత తిరిగి పెట్టడం వలన అలా జరిగింది_ఉష్ణోగ్రత మార్పు వల్ల. కృష్ణన్, మీరు తీశారా?'

"గాడ్, నో!"

"హత్య మీ మీదకు వెళ్ళదు, భయపడకండి. మీ ఇన్వెస్టిగేషన్‌లో ఫ్రిజ్ తెరిచారా?"

'లేదు, ఫ్రిజ్ గురించి నేనాలోచించలేదు.'

'వెరీ గుడ్। ఫ్రిజ్ ఖాళీ చేసెయ్యండి.' జాన్ అన్నాడు.

కృష్ణన్ ఫ్రిజ్‌లోని వస్తువులు తీసి నేల మీద విసిరేస్తోంటే, రేవతి కళ్ళార్పకుండా చూస్తోంది.

లాల్, డాక్టర్ జాగ్రత్తగా గమనిస్తున్నారు.

ఫ్రిజ్ పూర్తిగా ఖాళీ అయిపోయి, చివరికి కృష్ణన్ ఒక గ్రుడ్డు తీస్తుండగా జాన్ కళ్ళు దానిపైన పడ్డాయి.

చటుక్కున ముందుకు కదిలి అర్చాడు, 'స్టాప్, ఇన్‌స్పెక్టర్ హోల్డాన్। డాక్టర్, ఆ గ్రుడ్డు తీసుకోండి। దాని మీద రక్తం మరక వుంది। చూశారా? అది మనిషిదో జంతువుదో పరీక్ష చెయ్యండి। ఒక వేళ మనిషిదైతే హాతుని రక్తంతో కలుస్తుందేమో చూడండి।'

డాక్టర్ కలవరంగా గ్రుడ్డు అందుకున్నాడు. దాని మీద రక్తం మరక చూసి సాలోచనగా పెదవులు చప్పరించాడు.

జాన్ ఖాళీగా వున్న ఫ్రిజ్‌లోకి తొంగి చూసి మళ్ళీ అర్చాడు:

'వెల్, వెల్, వెల్। వాట్ ఙిట్? ఎగ్ కంటెయినర్ క్రింద రక్తం మరక। అందులో వేలిముద్ర। ఓహ్, కృష్ణన్। మీ ఫింగర్ ప్రింట్ ఎక్స్‌పర్ట్ ఎక్కడ? పాథాలజిస్టని కూడా పిలవండి, హ్యారీయప్। ఈ ఫ్రిజ్‌ని ప్రతి అంగుళం పరీక్ష చెయ్యాలి। ఆ వేలిముద్ర ఎవరిదో తెలుసుకోవాలి। క్విక్, అంత వరకు ఈ ఫ్రిజ్‌ని ఎవరూ ముట్టుకో కూడదు।'

కృష్ణన్ విస్తుపోయి చూశాడు, 'జాన్, ఈ ఫ్రిజ్ గురించి అయిడియా మీకెలా వచ్చింది?'

'ఎలా వచ్చింది? వూహిస్తే వచ్చింది!'

'చాలా సాహసించి వూహించారు. ఆ రక్తం మరక లేకపోతే?'

'ఉమ ఈ కేసునుంచి బయట పడేది కాదు.'

'యూ ఆర్ లక్కీ!'

జాన్ నవ్వాడు, 'నా మెదడు అప్పుడప్పుడు చురుగ్గా పని చేస్తుంది. గర్ల్ ఫ్రెండ్స్‌కి గుడ్‌బై కొట్టాలి!'

లాల్ ఉద్వేగంగా జాన్‌ని ఆలింగనం చేసుకుంటున్నపుడు, రేవతి హఠాత్తుగా కుర్చీలోంచి లేచి బయట కురికుంది.

జాన్ విసురుగా ఆమె వెనుక వెళ్ళి చెయి పట్టి లాగి, 'మీరు పారిపోతే ఎలా?' అన్నాడు.

తర్వాత -

ఫ్రిజ్‌లోని రక్తం మరక మీద అన్నిరకాల పరీక్షలు జరిగాయి. రక్తం హతునికి సంబంధించిన గ్రూపుదని తేలింది. అందులోని వేలిముద్ర రేవతి చూపుడు వేలిదని ఫింగర్ ప్రింట్ ఎక్స్‌పర్ట్ ధృవపర్చాడు.

(ఐపోయింది)